

**Materiály pro společenství seniorů
Školní rok 2014/2015**

Kdo zpívá, dvakrát se modlí

*Rozjímání nad vybranými eucharistickými písněmi
z Kancionálu*

Obecné pokyny

Předkládaná skripta jsou navržena tak, aby setkání seniorů mělo strukturu uvedenou níže. Je samozřejmě možné strukturu upravit podle místních zvyklostí a možností.

Navrhovaná struktura:

Úvodní modlitba

- zahajuje setkání, jejím úkolem je sjednocení účastníků a otevření se pro vedení Ducha svatého, je možné doplnit ji o vlastní modlitby
- jestliže mluvíme o tématu Eucharistie, nabízí se začínat setkání krátkou adorací
- po úvodní modlitbě (nebo při adoraci) je vhodné zazpívat píseň z Kancionálu, o které budeme při setkání rozjímát
- píseň můžeme přezpívat celou na začátek nebo jí můžeme prokládat jednotlivé body setkání (adorace)

Připomenutí minulého tématu

- na začátku každého setkání se vracíme k předchozímu tématu tím, že se vrátíme k úkolům z pracovních listů a sdělíme si, co se nám povedlo, jaké máme zkušenosti, co nás nově oslovilo, co jsme si uvědomili

Katecheze

- na základě čtyř vybraných eucharistických písní z Kancionálu jsme vytvořili čtyři zamyšlení nad obsahem těchto písní a předkládáme je k rozjímání

Diskuze nad tématem

- po katechezi následuje diskuze nad probraným tématem, diskuzi mohou podpořit navrhované otázky
- je na vedoucím společenství, aby diskuzi vedl

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- tipy, jak uvést řečené do praxe jsou návodem k tomu, jak to, o čem jsme mluvili na setkání uvést do praxe
- tipy jsou uvedené také na pracovních listech, které seniorům rozdáme

Závěrečná modlitba

- na první část školního roku je závěrečná modlitba vybrána z knížeček Eucharistické jiskry, zbývající lekce obsahují modlitby různých světců, vybrali jsme je podle webových stránek www.modlitba.cz

Myšlenka na doma

- z knihy M. Thuriana, Pramen života, jsme vybrali myšlenky na první část školního roku, kterými můžete ukončit každé setkání
- na druhou část jsme myšlenky vybrali z Katechismu katolické církve

Přílohy

- obsahují texty jednotlivých písní z Kancionálu
- pracovní listy k jednotlivým tématům (modlitby, otázky do diskuze, tipy na doma)
- na setkání v prosinci příběh „Čtvrtý král“
- na setkání v březnu zrcadlo pro zpytování svědomí (budeme se dotýkat kajícího textu písně)

Potřebné pomůcky na setkání

Na každé setkání si pro účastníky připravte:

- tužky a čisté papíry na poznámky,
- Kancionály (nebo nakopírované texty písní – v příloze),
- nakopírované otázky do diskuze a tipy, jak řečené uvést do praxe,
- nakopírované úvodní a závěrečné modlitby,
- na setkání v prosinci nakopírovaný příběh „Čtvrtý král“
- na setkání v březnu nakopírovat možné zrcadlo pro zpytování svědomí (budeme se dotýkat kajícího textu písně)

Úvod

Letošní skripta pro společenství seniorů se věnují tématu Eucharistie. O Eucharistii bylo napsáno mnoho krásných knih a spisů, které jsou dnes dostupné. Téma Eucharistie je v těchto skriptech pojata trošku netradičně. Zkusíme se společně zamyslet nad vybranými eucharistickými písněmi z Kancionálu. Od září do prosince 2014 budeme rozjímat nad písněmi:

„K svátku tajemnému“ (Kancionál č. 710), „Chvalte ústa“ (Kancionál č. 781), „Klaním se Ti vroucně“ (Kancionál č. 712) a „Sióne, chval Spasitele“ (Kancionál č. 717).

Všechny tyto písně mají společného autora. V originále jsou to hymny sv. Tomáše Akvinského. Tomáš Akvinský byl známý středověký teolog a filosof, který žil v polovině 13. století. Jeho filosofické a teologické spisy jsou obecně chápány jako příliš odborné a učené. Možná nás ale překvapí, jak dokázal hlubokou teologii vyjádřit v jednoduchých a přesto silných slovech některých svých modliteb.

Od ledna do června 2015 budeme rozjímat nad písněmi: „Pozdraven buď ve svátosti“ (Kancionál č. 793), „Andělský chlebe“ (Kancionál č. 701), „Útěcho duše mé“ (Kancionál č. 720), „Ó, pokrme pocestných“ (Kancionál č. 714), „Kde jsi můj Ježíši“ (Kancionál č. 727), „Ó Jezu, Hoste nebeský“ (Kancionál č. 790).

Staré moudro praví, že kdo zpívá, dvakrát se modlí. Mnohé z písní v Kancionálu mají krásná slova, která, jak věříme, byla autorům vnuknuta z podnětů Ducha svatého. Při zpěvu není dost času nad nimi do hloubky přemýšlet, přestože mohou podněcovat, a v mnohých podněcují, víru.

Otevřme na setkáních seniorů Kancionál a zkusme i z něj čerpat pro svůj duchovní život. Možná pak budeme při bohoslužbách zpívat s větším porozuměním a bude nás zpěv více obohacovat. Kéž zpěv při bohoslužbách více sjednotí naše farní společenství pro slavení Eucharistie.

Lucie Cmarová

Září 2014

„K svátku tajemnému“ (Kancionál č. 710)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Píseň „ K svátku tajemnému“ (Kancionál č. 710)

Katecheze

K svátku tajemnému“ (Kancionál č. 710)

Cílem společného zpěvu na začátku mše svaté je, aby se Boží lid sjednotil a vytvořil společenství, které chce společně slavit Eucharistii.

1. K svátku tajemnému vroucně přistupujme, / z hloubi duše k němu píseň zanotujme. / Starého se vzdejme, všechno obnovujme, / srdce, řeč i skutky změňme.

První sloka hymnu „K svátku tajemnému“ nám pomáhá připravit se na prožívání mše svaté. Uvádí nás do tajemství láskyplného vztahu Boha k nám. Abychom do tohoto tajemství mohli lépe proniknout, měli bychom se vnitřně usebrat a všechno staré a hříšné odložit. K tomu je potřeba dovolit Bohu, aby změnil naše srdce, řeč i skutky.

2. Chvála na památku večere se vzdává, / když v předvečer svátků beránka Pán dává, / s ním chléb nekvašený, dávno podle práva / v Písmech otcům přislíbený.

Ve druhé sloce zpíváme, že při mši svaté chválíme Boha za jeho velikonoční oběť na kříži. Odkazuje nás na předobraz Eucharistie v Písmu svatém. Beránek, obětovaný o Velikonocích, je tím nejvýmluvnějším vyjádřením Boží osvobozující lásky.

3. Když jsou nasyceni jídla tělesného, / Pán jim k podivení dá jíst těla svého: / vlastní rukou láme všem i pro každého, / sebe – chléb, jak vyznáváme.

Třetí sloka mluví o průběhu Kristovy poslední večeře. My sami při mši svaté, jsme účastni této Ježíšovy poslední večeře. Přijímáme samotného Ježíše tak, jak se chtěl pro nás stále “lámat” (rozdávat) k našemu posvěcení. Když Ježíše přijímáme, zve nás, abychom i my svůj život “lámali” (rozdávali) ve své rodině, ve farnosti a všude tam, kde je potřeba.

4. Pán dal klesajícím tělo v posílení, / on dal litujícím krev svou k občerstvení. / Tento kalich, praví, je vám pro spasení, / pijte z něho věčné zdraví.

Čtvrtá sloka hymnu zdůrazňuje, že Ježíšovo tělo nás chce posílit, když klesáme. Můžeme si zde připomenout Ježíšova slova, že lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní a že na hostinu s ním jsou pozváni ti, kteří vědí, že jsou hříšníky.

Zde Tomáš Akvinský krásně vystihl, že Eucharistie je i lékem, který uzdravuje naše slabosti a dává nám příslib věčného života.

5. Tím je provždy dána svátost Božích dětí, / ke cti Krista Pána, k spáse nám se světí. / Kněžím patří jíst a lidu rozdíletí, / tělo Páně v sboru bratří.

Další, pátá, sloka písně Eucharistii nazývá svátostí Božích dětí a zmiňuje dva důvody, proč ji máme slavit. Jednak k oslavě Boží a také proto, abychom skrze ni dosáhli spásy. Přijímání Eucharistie nás sjednocuje s těmi, kteří přijímají téhož Krista a vytváří z nás jednu rodinu Božích dětí. Všichni se stáváme sobě navzájem bratry a sestrami.

6. Z chleba andělského pro lid chléb se stává, / pod způsobou jeho skutečnost je pravá. / Ó div předivoucí: Nejchudším se dává, / v pokrm Kristus všemohoucí.

Předposlední sloka hymnu mluví o zázraku, že se nám všemohoucí Bůh zanechal v podobě, kterou jsme schopni přijmout a která je pro nás přirozená, to je v obyčejném chlebu. Kvůli nám se stal chudým, abychom mi z jeho chudoby zbohatli.

7. Bože trojjediný, z trůnu nebeského, / sestup do hlubiny duší lidu svého, / ved' nás cestou spásy z kraje pozemského, / v světlo své a sídlo krásy.

Sedmá sloka je zaměřena na Nejsvětější Trojici. Tato sloka by nás mohla naplnit vděčností za to, že Bůh sestupuje mezi nás, stává se Eucharistií a chce nás s sebou vzít do krásy Božího království, které si ještě ani neumíme představit.

Diskuze nad tématem

Jak vnímáte společenství věřících ve farnosti? Je pro vás farní společenství rodinou? Cítíte, že je vaše společenství jednotné?

Máte nějaký zážitek ze slavení připomínky poslední večeře na Zelený čtvrtek? Co vás při této liturgii nejvíce oslovuje?

Máte zkušenosti se společným stolováním v rodině (v minulosti, nyní, při oslavách, ...)? Jaké výhody má společné stolování, když se celá rodina sejde u stolu?

Zakusili jste někdy na vlastní kůži Boží odpuštění hříchů a osvobození od výčitek svědomí?

Jak chápete Boží Trojici? Co pro vás znamenají jednotlivé osoby Boží Trojice?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Při mši svaté více vnímejte texty zpívaných písní.

Před svátostí smíření zpytujte svědomí podle pravidla: hříchy v mysli, ve slovech a ve skutcích.

Přečtěte si 12. kapitolu druhé knihy Mojžíšovy, kde se vypráví o velikonočním beránkovi a nekvašených chlebech, a přemýšlejte o ní.

Modlete se za kněze. Oni jsou pro nás zprostředkovateli svátostí, zvláště svátosti smíření a Eucharistie.

Vícekrát v průběhu dne vzývejte Boží Trojici modlitbou „Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému...“

Závěrečná modlitba

Zasvěcuji svůj život Tobě, ó Ježíši. Ty víš, kolik dní života mně ještě zbývá. Prosím Te se srdcem, plným lítosti a naděje, nenechej minouti v mém životě jediné hodiny, v níž by mé srdce nezabušilo alespoň jednou z lásky k Tobě. Z mých prací, z mého odpočinku, z mých útrap i radostí stoupej vždy kadidlo klanění až před Tvůj oltář. Zbytek mého života budiž neustávající obětí zápalnou před Tvou Svátostí. Pak napišeš do knihy své lásky, že jsem všechn čas svého života strávil milováním Tebe.

Amen.

Myšlenka na doma

„Eucharistie není prostá vzpomínka nebo pouhý odkaz na Boží lásku; je památkou Páně, tedy zpřítomněním jediné a dokonalé Kristovy oběti, která se stává naším díkůvzdáním, naší prosbou a naším hlásáním Kristovy smrti, dokud se náš Pán nevrátí v slávě.“ [2]

Říjen 2014

„Chvalte ústa“ (Kancionál č. 781)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Píseň „Chvalte ústa“ (Kancionál č. 781)

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

„Chvalte ústa“ (Kancionál č. 781)

1. Chvalte, ústa, vznešeného / těla Páně tajemství, / chvalte předrahou krev jeho, / kterou z milosrdenství, / zrozen z lůna panenského, / prolil Král všech království.

V první sloce písně zpíváme o tom, že máme svými ústy chválit tajemství přítomnosti Ježíše v Eucharistii. Můžeme se ve svém zamyšlení zaměřit na ústa, která budou vyslovovat slova modlitby a

která budou přijímat Ježíše v Eucharistii. Když skončí mše svatá, naše stejná ústa, která jsme darovali Kristu, mají mluvit s našimi bratřími a sestrami.

2. Nám byl dán a nám se zrodil / z Panny neporušené, / jako poutník světem chodil, / sil zde zrno pravdy své, / skvělým řádem vyvrcholil / svoje žití pozemské.

V eucharistických písních se málokdy zmiňuje Panna Maria. Ne však v této. Je jí věnována část první a druhé sloky hymnu. Můžeme si díky tomu uvědomit, že Maria byla prostřednicí k tomu, že Ježíš mohl sestoupit na zem a stát se člověkem. Jako ona Ježíše nosila pod svým srdcem, tak máme i my po svatém přijímání Ježíše nést tomuto světu. Sloka mluví o Ježíši jako o poutníku, který putoval po zemi a rozséval Boží slovo, jak o tom čteme v evangeliích. Nad tím, jak toto slovo přijímali lidé tehdejší doby a jak je přijímáme my, se můžeme zamyslet při četbě Ježíšova podobenství o rozsévači. (Mt 13, 1 – 9)

3. Na poslední večer k stolu / s bratřími když zasedal, / beránka by s nimi spolu / podle zvyku pojídal, / dvanáctero apoštolů / za pokrm sám sebe dal.

4. Slovo v těle slovu dává / moc chléb v tělo proměnit, / z vína Boží krev se stává. / I když Pán je smyslům skryt, / stačí sama víra pravá / srdce čisté přesvědčit.

Třetí sloka písně zmiňuje Ježíšovu poslední večeři s učedníky.

Více se zastavíme u čtvrté sloky. Stejně jako v první a druhé sloce zde můžeme vystopovat zmínku o Božím vtělení. Mluví se zde o „slovu v těle“, to je o tom, že se Boží Slovo stalo tělem, jak o tom můžeme rozjímat v překrásném hymnu první kapitoly Janova evangelia (Jan 1, 1 – 14). Všimněme si jedné zajímavosti. Když Bůh – Otec vyslovil své Slovo, tak se narodil Ježíš v lidském těle. A když Ježíš při poslední večeři vyslovil své slovo nad chlebem a vínem, „narodil“ se v Eucharistii.

5. Před svátostí touto slavnou / v úctě skloňme kolena, / bohoslužbu starodávnou / nahrad' nová, vznešená, / doplň smysly, které slábnou, / víra s láskou spojená.

Pátá sloka písně „Chvalte ústa“ nás nabádá k tomu, abychom Boha ve svátosti oltářní nechválili jen ústy, ale také postojem svého těla. Vyzývá nás k pokleknutí před tajemstvím Eucharistie. Mnozí lidé upřímně touží pokleknout před Eucharistií, ale zdraví jim to už nedovoluje. Není třeba se nad tím trápit. P. Ladislav Kubiček říkával: „Hlavně, když klečí srdce.“ Nejde tedy jen o vnější postoj, ale především o postoj srdce, připraveného chválit Boha.

6. Otcí, Synu bez ustání / chvála nadšená at' zní, / sláva, pocta, díkůvzdání / naše chvály provází. / Duchu též at' vše se klaní, / který z obou vychází. / Amen.

Za svátostí Eucharistie vidíme vztah celé Nejsvětější Trojice k člověku. Otec posílá svého Syna. Syn se nám dává za pokrm. A to vše jsme schopni pochopit ve světle Ducha svatého. Odpovědí na tak velký dar by měla být naše chvála. Kéž vždy vychází z upřímného, čistého a Bohu zcela odevdaného srdce. Taková chvála by neměla nikdy přestat.

Diskuze nad tématem

Který úryvek z Bible je vám blízký? V čem vás v životě povzbudil, posílil?

Jakými slovy se nejraději modlíte před Nejsvětější svátostí?

Zahrnují Vaše modlitby díky a chvály? Máte zkušenost, že Bůh více žehná skrze vděčnost než skrze prosby?

Je pro vás těžké přijmout to, že už třeba nevydržíte v kostele dlouho klečat nebo stát? Umíte „klečat srdcem“?

Co pro vás v praxi znamená spojit víru s láskou?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Zazpívejte si (nebo si přečtete slova) píseň „Ježíši, Králi, ...“ (Kancionál č. 707).

Pomodlete se Korunku k Božímu milosrdenství a poděkujte za to, že Ježíš trpěl pro naše vykoupení.

*Pomodlete se desátek radostného růžence („Kterého jsi z Ducha svatého počala“)
za nenarozené děti.*

Přečtete si v Bibli podobenství o rozséváči (Mt 13, 1-9) a popřemýšlejte o něm.

Při mši svaté si nevyčítejte to, že nevydržíte dlouho klečat nebo stát a spíše se soustředíte na postoj svého srdce.

Zahrnujte do své modlitby vlastními slovy chválu, díky a klanění.

Závěrečná modlitba

Vládni, Ježíši, mé duši. Tys ji získal za cenu své Krve, máš právo vládnout nad všemi jejími silami a schopnostmi. Vládni mému rozumu a nedopusť, aby mě jediná má myšlenka vzdálila od Tebe. Kéž bys zářil jako světlo mému rozumu a dával život všem mým myšlenkám. Vládni mé vůli. Nyní ji pokořuji před Tebou a chci být navždy Tvým věrným služebníkem. Vládni mému srdci, a když mě uvidíš slabého a nestálého, pospěš mi na pomoc a zachraň mě znovu před pádem. Vládni mé paměti! Vštěp do mé mysli stálou vzpomínku na Tvou věčnou lásku ke mně, na Tvé umučení a smrt. Chci, abys panoval mému srdci a vládl mé duši. Dávám Ti všechno, co mám, co konám a co jsem. [4]

Myšlenka na doma

V eucharistii se církev setkává s Kristem, jenž všem uděluje spásu, prohlubuje společenství lidí s Bohem, za všechny se přimlouvá a uspišuje příchod Božího království.[5]

Listopad 2014

„Klaním se Ti vroucně“ (Kancionál č. 712)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Píseň „Klaním se Ti vroucně“ (Kancionál č. 712)

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

„Klaním se Ti vroucně“ (Kancionál č. 712)

1. Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, / jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš. / Tobě srdcem svým se zcela poddávám, / před tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

První sloka písně navozuje atmosféru klanění. Svým zpěvem vyjadřujeme úctu před Nejsvětější svátostí a vroucí touhu po setkání s Ježíšem. Vyznáváme, že se zcela poddáváme Kristu a že jsme na něm závislí. Přiznáváme Ježíši, že jsme lidé hříšní, kteří potřebují jeho milosrdenství. Tyto dva kroky: odevzdání se a vyznání své slabosti před Pánem, otvírají naše srdce ke skutečnému setkání s Ježíšem.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám, / a jen sluchem svým tě jistě poznávám. / Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, / v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

Katechismus cituje tuto sloku a vysvětluje ji. „Nelze vnímat smysly, že je v této svátosti přítomno pravé tělo a pravá krev Krista“ — říká svatý Tomáš — ‘nýbrž pouze vírou, která se opírá o Boží autoritu’. Proto v komentáři k úryvku ze sv. Lukáše 22,19: ‘To je mé tělo, které se za vás vydává’, říká sv. Cyril: ‘Nepochybuj, zda je to pravda, ale spíše s vírou přijmi slova Spasitele: on nelže, protože on sám je pravda.’“ (KKC 1381)

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své, / zde je také skryto člověčenství tvé. / V obojí však věřím celým srdcem svým, / o milost tě prosím s lotrem kajícím.

Často si možná neuvědomujeme, jakou máme milost, že jsme pozváni k tomu, abychom Ježíše přítomného v Eucharistii vírou poznávali. Zde možná chápeme, jak je důležité zůstat v milosti posvěcující, která otevírá naše srdce k setkání s Ježíšem. Prosme často o tuto milost, které se dostalo i kajícímu lotru, visícímu na kříži po Ježíšově pravici.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám, / že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám. / Rač mé chabé víře větší sílu dát, / více v tebe doufat, víc tě milovat.

Ve čtvrté sloce si připomínáme velikonoční událost z evangelia, kdy svatý Tomáš neuvěřil slovům ostatních apoštolů, že Ježíš žije.

Po osobním setkání s Ježíšem jeho víra vyrostla a dokázal říct “Pán můj a Bůh můj”. I naše víra, která se s pravidelností setkává s Ježíšem ve mši svaté, by měla růst. Za léta přijímání Eucharistie bychom na sobě měli pozorovat, že dokážeme v Ježíše více doufat a více milovat.

5. Plode smrti Páně, chlebe života, / v němž se lidem dává Boží dobrota, / dej mé duši stále jenom z tebe žít, / v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

Pátá sloka mluví o Eucharistii jako o plodu Kristovy smrti. Tato sloka nás může povzbudit, abychom zahlédli všechno dobro, které Bůh pro nás dělá v celém našem životě (dobro, které zažíváme ve svých modlitbách, při mši sv., ...). V tom všem chce Ježíš, kterého přijímáme v Eucharistii, být stále s námi.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, / krví svou nás hříšné z hříchů očist'uj, / vždyť jediná krůpěj její stačila, / aby všeho světa viny obmyla.

Pelikán je v křesťanství skutečně oblíbeným symbolem. Podle jedné staré legendy totiž vrátil pelikán život mrtvým mláďatům tím, že sám sebe zraňoval a skrápěl je svou krví. Ve starověku se obecně věřilo, že si pelikán zobákem rozdírá do krve ránu na prsou a vlastní krví krmí svá hladová mláďata. Přitom pelikán má na své hrudi vak, do kterého loví ryby. Když krmí mláďata, vytahuje svým velkým zobákem ryby z vaku. Přitom se často zraní a jeho peří se zabarví krví.

Pro svou domnělou obětavost se tedy stal symbolem Ježíše Krista, který prolil svou krev na Kalvárii pro záchranu lidí a nyní sytí věřící svátostným tělem a krví. (časopis Naše rodina, č. 32, ročník 2013)

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, / srdci toužícímu touhu vyplnit, / abych zde jak hledím s vírou na oltář, / v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář. / Amen.

V sedmé sloce prosíme o to, abychom v srdci měli touhu po Božím království. S vírou se díváme na oltář, kde vidíme Ježíšovu oběť kříže, kterou daroval celému světu nový život. My tento nový život v Kristu prožíváme. Můžeme žít svobodný život bez strachu z toho, co nastane po smrti. Díky Ježíšově smrti doufáme, že nás Bůh přivede ke slávě vzkříšení.

Diskuze nad tématem

Cítíte, že jste na Bohu závislí? Při kterých situacích to nejvíce vnímáte?

Jaké modlitby se modlíte po svatém přijímání?

V čem vidíte přítomnost Božího království už zde na zemi?

Zažili jste někdy pochybnosti ve víře? Co vám pomohlo je překonat?

Kdy jste zakusili Boží lásku?

Co si myslíte o přijímání „na ruku“?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Modlete se často během dne modlitbu kajícího lotra: „Pane, vzpomeň na mě, až přijdeš do svého království.“

Děkujte často Bohu za dar víry a proste o větší víru.

Vzývejte po svatém přijímání Ducha svatého, abyste zaslechli Boží hlas, kterým k nám po svatém přijímání mluví.

Když půjdete kolem kostela, pozdravte v duchu Ježíše v Eucharistii, který v kostele přebývá.

Přečtěte si v Bibli úryvek o Ježíšově ukřižování a rozjímajte o něm (například Mt 27, 45 – 55).

Vzpomeňte si v pátek (nebo i každý den) v 15 hodin na Ježíšovo utrpení na kříži.

Zkuste ve vašem společenství seniorů připravit nějakou adventní aktivitu pro děti ve farnosti, která by jim pomohla lépe se připravit na Vánoce.

Závěrečná modlitba

Ježíši, nepřestaň mě ani na okamžik milovat. Jestliže jsem svou malou vírou spoutal tvé štědré ruce, smiluj se, roztrhni tato pouta a uvolni celou nesmírnou svobodu své lásky. Nemohu se Ti klanět jako anděl, ale složím ke Tvým nohám celé své denní dílo: své myšlenky, práci a každou námahu, i tu nejvšednější.

Spoj se svou obětí všechno mé utrpení, obětuj ho Bohu jako oběť a pros ho, aby zapomněl na mé hříchy a udělil mi odpuštění, které vylil na zemi, když jsi vydechl naposled na dřevě kříže.

Amen.

Myšlenka na doma

Pokud v nás má eucharistie působit, vyžaduje to od nás víru. Víra však nepůsobí reálnou přítomnost Krista v eucharistii a nedělá z eucharistie oběť chval a vzývání. Eucharistie je totiž tím vším na základě příslibu, který dal církvi Kristus.[7]

Prosinec 2014

„Sióne, chval Spasitele“ (Kancionál č. 717)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Píseň „Sióne, chval Spasitele“ (Kancionál č. 717)

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

„Sióne, chval Spasitele“ (Kancionál č. 717)

- 1. Sióne, chval Spasitele, / Pastýře a Učitele, / chvalozpěvy jemu pěj. / Jak jen můžeš, chval ho stále, / vše je málo k jeho chvále, / celou duší se mu vzdej.**
- 2. Zcela zvláštní předmět chvály, / živý chléb, zdroj žití stálý / oslavujme s radostí. / Jím u společného stolu / družinu svých apoštolů / Ježíš prvně pohostil.**
- 3. Naplno ať zazní chvála, / aby duše zajásala, / radostná a nadšená. / Svátek svátosti se koná / na památku dne, kdy ona / byla ustanovena.**

Píseň začíná oslovením „Sióne“. Co se týče významu tohoto slova, „ve Starém zákoně se tak označuje jeden z pahorků Jeruzaléma a hrad na něm postavený, který král David dobyl a nazval městem Davidovým. Po rozšíření města dostala i přilehlá chrámová hora s ústřední svatyní jméno Sion. Později se pojem stal básnickým označením celého Jeruzaléma a byl symbolem touhy Židů po vlasti.“[8]

Všechny tři sloky nás před samotnou Eucharistií vyzývají k chvále. Chválou chceme Bohu vyjádřit obdiv za to, jaký je, jakého ho můžeme poznávat. V první sloce ho chválíme za to, že se stal naším Spasitelem, osvoboditelem od našich hříchů, pastýřem, který se o nás s velkou pečlivostí stará, učitelem, který nás doprovází naším životem.

Ve druhé sloce Ježíše chválíme za to, že se pro nás v Eucharistii stal chlebem, který můžeme jíst a můžeme z něj žít.

Vděčnost, kterou ve chvále stále Bohu vyjadřujeme, rozšiřuje naše srdce, naplňuje ho radostí a nadšením, které nám pomáhá prožívat i všední dny našeho života.

4. V ní Král nový získal vládu, / obětí Nového řádu / ukončen je Starý věk. / Staré zašlo, nové vzkvetlo, / Pravda vydala své světlo, / noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit prikazoval / ke své věčné paměti. / V tom jej církev následuje, / chléb a víno proměňuje / v spasitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, / víno v krev se promění. / Co se myslí, oku skrývá, / to poznává víra živá / jako Boží zjevení.

Naší společnou odpovědí na tyto tři sloky může být víra. Víra, která se ve světle Boží milosti nechává poučovat o tom, co Bůh chtěl v Eucharistii člověku dát. Spolu s knězem si v duchu můžeme opakovat slova, že je to “smlouva nová a věčná”. V každém svatém přijímání chce v nás Bůh vytvářet něco nového.

Svou víru prožíváme uprostřed církve a spolu s ostatními věřícími máme účast na Ježíšově hostině, kde se stále on proměňuje v chléb a víno.

A tak naše víra může žasnout, že může vidět Boha, který nám tímto způsobem zjevuje svou lásku.

7. Pod různými způsoby / sám Bůh živý je tu s námi / v chleba, vína způsobě. / Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v prvé, / celý v druhé podobě.

8. Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, / celý se vždy požívá. / Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, / aniž z celku ubývá.

9. Dobří, zlí ho požívají, / nestejný však úděl mají, / život nebo prokletí. / Zlým je k smrti, dobrým k žití; / jedny hubí, druhé sytí / téhož chleba přijetí.

Následující sloky mohou přinést myšlenku, že Bůh přijal způsob své přítomnosti v chlebu a vínu proto, aby se mohl darovat člověku. První krok z naší strany, který je třeba udělat, nás vybízí k tomu, abychom si uvědomovali živou přítomnost Ježíše v Eucharistii. Tím zabráníme zevšednění svatého přijímání.

Boží láska je vždy osobní a celistvá. Každému, kdo Eucharistii přijímá, se chce Bůh dát celý a s osobním přístupem ke každému. Nachází Ježíšovo úplné sebedarování se nám stejně

připravené se darovat? Zkoumejme, jestli vždy Eucharistii přijímáme s dobrým úmyslem a dobře připraveni?

10. Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme / tělo Páně v celosti. / Podstata je nezměnná, / dále trvá nedotčená / moc a síla svátosti.

11. Chléb andělský přetajemně / stal se chlebem dětí země, / která zdvíhá k božské cti. / Předobrazem v Izákovi, / zpodoběn pak v beránkovi, / v maně dané na poušti.

12. Pastýři náš, Chlebe živý, / Ježíši, buď milostivý, / dej nám spatřit rajský jas. / Bože mocný, převeliký / dědici a společníky / svatých v nebi učíš nás.

Na cestě s Ježíšem potřebujeme jako posilu Eucharistii. Moc a síla této svátosti nám pomáhají překonávat starosti a těžkosti našeho života. Ježíš se pro nás láme, aby se stal naší posilou. Živí nás jako své děti a stále nás ujišťuje, že je to on, kdo nás každým okamžikem našeho života skrze Eucharistii provází. Naučme se vnímat znamení jeho přítomnosti mezi námi a dovolme mu, aby nás dovedl mezi své přátele, kteří spolu s ním přebývají v nebeském království.

Diskuze nad tématem

Kdy jste zažili radost z víry, z Boha?

Kdy jste zažili jednotu vašeho farního společenství?

Jak často chodíte ke svátosti smíření? Váhali jste někdy nad tím, jestli ještě „můžete“ jít ke svatému přijímání?

V čem vidíte výhody stálého zpovědníka?

Máte nějakou oblíbenou knížku o Eucharistii?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

V adventní době si přečtěte (zaspívejte) hymnus „Dej rosu, nebe nad námi.“ (Kancionál č. 128)

Přečtěte si příběh o čtvrtém králi a popřemýšlejte o něm. Je to příběh, který v sobě spojuje vánoční a velikonoční tajemství. (Příběh je v příloze skript.)

Modlete se za farníky vaší farnosti.

Vzývejte své svaté patrony, aby se za vás přimlouvali v nebi.

Zjistěte, kdo se ve vaší obci nemůže ze zdravotních důvodů zúčastňovat bohoslužeb a pokuste se s ním domluvit návštěvu kněze u něj.

Závěrečná modlitba

Pane Ježíši, má ubohá duše Tě zve a očekává. Přijď a učň ji šťastnou! Ty sám jsi mou sladkostí, mou radostí, mou láskou: přijď!

Daruj mi, Ježíši, své Tělo, které pro mě Duch svatý utvořil v lůně Panny Marie, Tělo, které pro mne do únavy pracovalo, trpělo a pro mne zemřelo.

Dej mi svou Krev, která vytryskla z Tvého Těla.

Dej mi svou Duši, která měla pro mne tolik myšlenek, starostí, úzkostí a zármutku.

Přijď se svým Božstvím, jež mne od věčnosti objímalo nevýslovnou láskou, jež mé duši vtisklo svůj vlastní obraz a ozdobilo mne svou vzácnou milostí.

Tys mi dal právo přijímat Tě a uchovávat v srdci, proto přijď, můj dobrý Ježíši.

Amen.

Myšlenka na doma

V eucharistii se Kristova oběť stává obětí naší.[11]

---

[1] Eucharistické jiskry IV, str, 5 - 12.

[2] THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 13.

[3] Eucharistické jiskry IV, str, 80 - 83.

[4] Eucharistické jiskry IV, str, 84 - 87.

[5] THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 27.

[6] Eucharistické jiskry IV, str, 79-87.

[7] THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 29.

[8] Zdroj: <http://www.iencyklopedie.cz/sion/>

[9] Kancionál, č. 712, 5. sloka

[10] Eucharistické jiskry IV, str, 43 – 61.

[11] THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 26.

Leden 2015

Pozdraven buď ve svátosti (Kancionál č. 793)

Text: Holain 1883

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Pozdraven buď ve svátosti (Kancionál č. 793)

1. Pozdraven buď ve svátosti, poklade můj pravý, zdráv buď, vzácný z nebe Hosti, Jezu přelaskavý! Ó kéž mohu v objetí tvém dlítí, v tobě, nejvšobnějším dobrém Bohu, odpočinek míti.

Ježíš, náš Bůh chce žít v naší blízkosti, v našem srdci a také proto k nám přichází v Eucharistii. On je tím pokladem, po kterém máme toužit, *“neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.”* (Lk 12,34) Čím více po Kristu toužíme, tím je pro nás vzácnější a můžeme si u Něho odpočinout a naučit se všemu, co potřebujeme pro náš život. Snažme se zaslechnout Jeho volání k hlubokému setkání v Eucharistii a v modlitbě: *“Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.”* (Mt 11,28-30)

2. Zavítej v mé nitro vřelé, utiš moji tužbu a mé srdce podrob celé v stálou sobě službu! Ó té slasti, požívati tebe! Jako svatým v nebes vlasti zde mi dáváš sebe.

Upokojeni a posílení ze setkání s Ježíšem, pak máme v Jeho Lásce, to je v Duchu Svatém, sloužit lidem kolem nás, nést ovoce té Lásky, Ducha Svatého. Pán nám řekl: *“já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo;”* (Jn 15,16a)

Svatí do nebe také nepřišli s prázdnýma rukama. Máme strach, že to nedokážeme? Je třeba se hodně modlit, prosit - ten samý úryvek totiž pokračuje ”; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu.” (Jn 15,16b)

3. Žehnej nyní, drahý Kriste, ze svého mi stanu, dej, ať ohněm lásky čisté k tobě stále planu; poездеjší nebezpečné pouti rač mne, Jezu nejmilejší, k sobě přivínouti.

Pán nám k tomu všemu žehná. My máme “věřit v evangelium a činit pokání” (srov. Mk 1,15), být neustále na cestě a důvěřovat Ježíši, že s Ním, v síle Ducha Svatého do nebe doputujeme. Ano my - hříšníci, s našimi omezenými schopnostmi a slabostmi můžeme jednou přijít k Bohu, do jeho království, abychom v Ném zůstali navždy.

Diskuze nad tématem

Zažil/a jsem někdy u Pána odpočinek? Mám s tím nějaké zkušenosti?

*Čím mohu ve své životní situaci sloužit Bohu? K jaké službě mě Bůh volá?
Jak v sobě můžeme žít a rozmnožovat lásku k Bohu?*

Vnímáme, že nám Bůh žehná? Jak se to může projevovat?

Máme zkušenosti i s tím, že my sami žehnáme svým blízkým a lidem okolo nás?

Jak si představujete Boží království?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Když jdete kolem kostela, pozdravte krátce vlastními slovy Ježíše v Eucharistii.

Zkuste v duchu nebo nahlas žehnat svým blízkým.

Modlete se k Duchu svatému za větší lásku k Bohu i bližním.

Závěrečná modlitba

Modlitba optinských starců

Pane, dej abych s duševním pokojem přijímal všechno, co mně přinese tento den.

Dej, abych se ve všem úplně odevzdal do Tvé svaté vůle;

každou hodinu tohoto dne mě ve všem uč a podepři.

Všechny zprávy, které během dne obdržím, mě nauč přijímat s pokojnou myslí a pevným přesvědčením, že ve všem je Tvá svatá vůle.

Ve všem, co dělám a ve všem, co říkám, ved' moje myšlenky a city.

Ve všech neočekávaných situacích nedopust', abych zapomněl, že všechno jsi seslal Ty.
Nauč mě jednat přímo a rozumně s každým členem rodiny, abych nikoho nezarmoutil a nikomu neublížil.

Pane, dej mi překonat tíhu nového dne a zvládnout všechny události v jeho průběhu.

Ved' mou vůli a nauč mě modlit se, doufat, věřit a odpouštět.

Amen.

Myšlenka na doma

„Co působí hmotný pokrm v našem tělesném životě, to podivuhodným způsobem uskutečňuje přijímání v našem duchovním životě.“ (KKC, čl. 1392)

Únor 2015

Andělský chlebe (Kancionál č. 701) Text: Šteyer 1683

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Andělský chlebe (Kancionál č. 701)

1. Andělský chlebe, nám daný z nebe, nejmilejší Ježíši; v tebe věříme, tebe slavíme, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.

2. Ty nás v milosti sytíš v svátosti, nejmilejší Ježíši; sebe nám dáváš, život rozdáváš, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.

V první sloce písni zpíváme o andělském chlebu, který nám byl dán z nebe. Ve druhé sloce vyzdvihneme to, že nám Ježíš v Eucharistii dává nový život.

Svatý Ambrož v traktátu „O svátostných tajemstvích“ říká: „Je obdivuhodné, jak Bůh sesílal na praotce déšť many, takže se denně mohli sytit pokrmem z nebe. Proto bylo řečeno: Člověk jedl chléb andělů. A přece všichni, kdo jedli tento chléb, zemřeli na poušti. Avšak tento pokrm, který přijímáš ty, tento chléb živý, který sestoupil z nebe, zajišťuje bohatství věčného života, a kdokoli ho bude jíst, nezemře na věky, protože je to Kristovo tělo. ... Židům vytryskla voda ze skály, pro tebe vytryskla krev z Kristova boku; jim na hodinu zahнала žízeň voda, tobě zahнала Kristova krev žízeň na celou věčnost, neboť Žid pije a žízni dál, ty se napiješ a už nebudeš žíznit. Tamto všechno byl jen náznak, toto je skutečnost.

Jestliže to, nad čím žasneš, je jenom náznak, jak veliké musí být to, čeho pouhý náznak tě uvádí v úžas? Že by to, co se událo praotcům, byl jen náznak? Poslouchej: Pili ze skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. To se událo jako předobraz pro nás. Takže jsi poznal, co je víc: světlo je víc než stín, skutečnost je víc než předobraz, tělo Tvůrce a Pána víc než mana z nebe.” (Nn. 43.47-49: SCh 25 bis, 178-180.182)

3. Skrytý Bože náš, Spasiteli náš, nejmilejší Ježíši; ved' nás životem, tobě sloužit chcem, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.

Bůh je v Eucharistii skrytý našim očím, ale přesto ho můžeme srdcem vnímat jako Spasitele a jako někoho, kdo je našemu srdci nejmilejší. Sloka písně vyjadřuje, že se pro nás velký Bůh, kterého naše smysly nemohou pojmout, dokáže stát kouskem chleba, který je určen k našemu nasycení. Je to opravdu velké tajemství, které v pozemském životě nebudeme moct nikdy plně pochopit. Můžeme ale už zde zakoušet plody tohoto tajemství, a to Ježíšovu dobrotu, lásku, blízkost, posilu.

4. Ty jsi od věků Bohem člověku, nejmilejší Ježíši; at' po všechny dny od všech lidí zní tobě Ježíši, chvála nejvyšší

Setkání s Ježíšem v Eucharistii ústí ve chválu. Eucharistie v nás vzbuzuje touhu chválit Boha každým dnem našeho života. Chválíme Boha jako někoho, kdo je člověku blízký a v jehož blízkosti chceme navždy přebývat.

Diskuze nad tématem

Zažil jsem někdy „hlad“ a „žízeň“ po duchovních věcech? Jak se to projevovalo?

A zažil jsem, že je uhasilo přijetí Eucharistie?

Co mi připomíná, že je mi Bůh blízký?

Co pro mě znamená, že je Ježíš můj Spasitel?

Jak se u mě projevuje, že Ježíš skrze Eucharistii rozdává nový „život“?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Přečtěte si úryvek z Bible o setkání Ježíše se samaršskou ženou (Jan 4, 5 – 42) a spolu s ní se modlete: „Pane, Ty jsi skutečně Spasitel světa. Dej mi živou vodu, abych už nežíznil/a.“

Každý den si vyhraďte pár minut na to, abyste Boha za něco chválili.

Rozpomeňte se na události, ze svého života, ve kterých vás Bůh vedl, a poděkujte za ně.

Co nejčastěji přistupujte ke svatému přijímání.

Poděkujte Bohu za dar života.

Závěrečná modlitba

Sv. Augustin- Vyznání

Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval!

Ty jsi byl uvnitř a já venku, a tam jsem tě hledal, a já šeredný, vrhl jsem se na všechny krásné tvory, jež jsi stvořil.

Ty jsi byl se mnou, ale já jsem nebyl s tebou.

Vzdalovalo mne od tebe vše to, co by vůbec nebylo, kdyby nebylo tebou.

Ty jsi volal, křičel a přehlušil jsi mou hluchotu.
Ty jsi se skvěl, zářil a zahnal jsi mou slepotu.
Tvá vůně mě zaujala, vdechl jsem ji a dychtil jsem po tobě.
Okusil jsem tě a lačním a žízním po tobě.
Dotkl ses mne a vzplanul jsem touhou po tvém míru.

Myšlenka na doma

„Eucharistie je obětí díky Otci, požehnáním, kterým církev vyjadřuje svou vděčnost Bohu za všechna jeho dobrodíní, za všechno, co vykonal skrze stvoření, vykoupení a posvěcení. Eucharistie znamená především díkyvdání.“ (KKC, čl. 1360)

Březen 2015

Útěcho duše mé (Kancionál č. 720) Text: Šteyer 1683

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Útěcho duše mé (Kancionál č. 720)

1. Útěcho duše mé, Ježíši můj, dobro mé nejvyšší, při mně vždy stůj; tebe jen samého sobě žádám, v tvé jméno naději všechnu skládám.

V úvodní sloce písně Ježíše nazýváme útěchou duše a nejvyšším dobrem. Ježíš řekl učedníkům (a říká to i nám): „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 20, 28) To je naše útěcha ve všem, co prožíváme. V Eucharistii se s ním můžeme setkat „naživo“. I když ho naše oči vidí v podobě chleba, naše srdce ho může vnímat jako živého. Svátý František z Assisi se modlí k Bohu: „Ty jsi dobro, všechno dobro, nejvyšší dobro, Pán a Bůh, živý a pravý.“ V písni prosíme, aby byl Dobrý Bůh při nás. Můžeme se spolehnout, že Bůh při nás stojí a můžeme ho vnímat ve všem dobrém, s čím se setkáváme, protože všechno dobro pochází od něj, jak se o tom píše v listu Jakobově: „Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél.“ (Jak 1, 17)

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán, Bůh, který za spásu světa byl dán; ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas. Víru mou posiluj po všechen čas.

Ve druhé sloce se připojujeme k vyznání sv. Tomáše „Pán můj a Bůh můj“, které vyslovil, když se setkal se Zmrtvýchvstalým Kristem (Jan 20, 28). Ježíš mu na to řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Jan 20, 29). Tato slova patří i nám. My jsme ho na vlastní oči neviděli, ale přesto jsme uvěřili. Někdy naší vírou mohou otrásat pochybnosti. Pochyby ve víře se nemusí týkat jen toho, jestli Bůh existuje nebo ne. Tomáš v Boha věřil, ale nevěřil tomu,

že Ježíš vstal z mrtvých. Také my nemusíme mít v jednotlivých otázkách víry jasno a můžeme o některých pravdách víry pochybovat. Proto prosíme o to, aby Bůh naši víru posiloval. I skrze Eucharistii, ve které se stejně jako sv. Tomáš setkáváme se Zmrtvýchvstalým.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží, za které trpěl jsi na svém kříži; přesto mám naději v Pána svého, miluji Ježíše laskavého.

Třetí sloka písně má „postní charakter“. Je vyznáním našich hříchů. Není to ale vyznání zoufalé a takové, které by nás uzavíralo před Boží láskou a milosrdenstvím.

Vyznáváme lásku k Ježíši a vyjadřujeme naději na jeho milosrdenství. Jak říká sv. Pavel, nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy (Řím 8, 39). A nemůže nás od ní odloučit ani náš hřích. Protože, kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost, (Řím 5, 20)

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho, je to jen milostí Pána mého; jeho je duše má v hříšném těle, nemám nic bez svého Spasitele.

Ve čtvrté sloce zpíváme, že všechno, co máme, máme od Boha a že jen jemu patří naše duše. I když je naše tělo hříšné, jak se zde píše, je určeno ke spasení. Zde v pozemském životě nikdy nebudeme bez hříchu, jsme zatíženi dědičným hříchem, ale máme prostředky na to, jak své tělo od hříchu očistit. Patří mezi ně svátost smíření a Eucharistie. Ve svátosti smíření se setkáváme s Božím milosrdenstvím a přijímáme Boží odpuštění. I Eucharistie nás očisťuje, protože se nám jejím přijímáním odpouští lehké hříchy. Je to jeden z jejích účinků.

5. Duši mu navrátím při skonání, tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání; na jeho lásce mám dosti věčně, za milost děkuji jemu vděčně.

V páté sloce si uvědomujeme, že naše duše i naše tělo pochází od Boha a že mu patří. Naše duše je určena ke spasení a naše tělo k zmrtvýchvstání. Eucharistie nás připravuje na věčný život. Ježíš sytí naše smrtelné tělo svým Tělem zmrtvýchvstalým a omývá naši nesmrtelnou duši svou Krví, prolitou za naše hříchy, aby ji od hříchu očistil. Skrze Eucharistii můžeme poznávat Boží lásku k nám a toto poznání v nás může probouzet lásku k Bohu. Láska je to, co nás s Bohem spojuje a Eucharistie je svátostí lásky.

Diskuze nad tématem

Jaké mám zkušenosti s Božím milosrdenstvím a odpuštěním hříchů?

V jaké životní situaci jsem spoléhal na Boha a co mi to přineslo?

S jakými reakcemi svých vrstevníků se setkávám, když se zmíníme o smrti a přípravě na ni?

Máte v pořádku vztahy se svými blízkými? Není něco, co je třeba vyřešit, odpustit?

Máte vyřešeny své majetkové poměry (závěť, ...)? Pokud ne a chcete, aby vám s tím někdo pomohl, můžete si na setkání pozvat nějakého notáře, či právníka. Dost možná někdo takový ve farnosti je.

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Udělejte si čas na důkladné zpytování svědomí. Můžete využít zpovědní zrcadlo uvedené v příloze.

Modlete se za šťastnou hodinu smrti pro sebe a pro své blízké.

Pomodlete se Korunku k Božímu milosrdenství.

Posilte svou víru četbou Bible a duchovní literatury. Proste spolu s apoštolů: „Pane, dej nám více víry.“ (Lk 17, 5)

Popřemýšlejte, které vztahy by se daly vylepšit, co by se dalo odpustit....

Závěrečná modlitba

Modlitba sv. Ignáce

Duše Kristova, posvět' mě.

Tělo Kristovo, zachraň mě.

Krvi Kristova, opoj mě.

Vodo z boku Kristova obmyj mě.

Utrpení Kristovo, posilni mě.

Dobrý Ježíši, vyslyš mě.

Ve svých ranách ukryj mě.

Nedopust', abych se odloučil od Tebe.

Před zlým nepřítelem ochraň mě.

V hodině mé smrti zavolej mě.

A dej, ať přijdu k Tobě,

abych Tě s Tvými svatými

chválil na věky. Amen.

Myšlenka na doma

„Růst křesťanského života vyžaduje, aby byl živen eucharistickým přijímáním, chlebem našeho putování až do chvíle smrti, kdy nám bude dán jako pokrm na cestu (viaticum).“ (KKC, čl. 1392)

Duben 2015

Ó pokrme pocestných (Kancionál č. 714)

Text: Šteyer 1683

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Ó pokrme pocestných (Kancionál č. 714)

1. Ó pokrme pocestných, Chlebe duchů nebeských, ó mano andělská, krm nás lačné nasycuj, svou milostí posvěcuj, ó lahodo božská.

V první sloce písně nazýváme Eucharistii třemi způsoby: pokrmem pocestných, chlebem nebešťanů, andělskou manou.

Eucharistie je pokrmem na naší životní cestě. Když o ní mluvíme jako o pokrmu pocestných, můžeme si vzpomenout na příběh z evangelia o Emauzských učednících. Na jejich pouti se k nim připojil sám Ježíš a doprovázel je,

a když došli do cíle cesty a chtěli si odpočinout, nasytil je svým tělem. Ježíš nás zve, abychom si na naší životní cestě pravidelně dělali čas na odpočinek a abychom se nechali občerstvit jeho tělem, pokrmem pocestných.

Eucharistie jako chléb nebešťanů. Možná si často neuvědomujeme, že když slavíme mši svatou zde na zemi, připojují se k ní i nesčetné zástupy andělů a nebešťanů v nebi. Zaznívá to na konci preface, kdy kněz říká „a proto se všemi nebeskými zástupy, které stojí u tvého trůnu a ustavičně ti slouží, zpíváme píseň o tvé slávě a voláme“ a následuje zpěv „Svatý, ...“

Andělská mana. Svatý Ambrož říká: „Uvaž nyní, zda je vznešenější chléb andělů nebo Kristovo Tělo, které je vskutku životodárným tělem. Mana byla z nebe, ono však nebe převyšuje. Mana

byla z nebe, ono je od samého Pána nebes. Mana podléhala zkáze, jestliže se uchovala na druhý den, ono nepodléhá žádnému porušení, a kdo z něho jí se zbožností, také nepozná porušení...“ (Sv. Ambrož, „O svátostných tajemstvích“)

2. Tělo Boží přesvaté, na kříž za nás přibité, slavně z hrobu vstalé, milostí nás posvět' dnes, po smrti pak do nebes přijmi ke své chvále.

3. Krvi Boží přesvatá, za nás hříšné prolitá, v nebi oslavená, obmyj, napoj, posvět' nás a v dům Otcův přived' zas k slávě svého jména.

Druhá a třetí sloka odkazuje na velikonoční tajemství. Vžíváme Tělo a Krev Páně.

Chceme, aby Ježíšovo zmrtvýchvstalé Tělo posvěcovalo náš pozemský život, aby nás Ježíšova Krev obmyla od našich hříchů, uhasila naši žízeň po duchovních věcech a abychom byli po smrti přijati do nebeského království, kde se připojíme k věčné chvále Boha.

4. Ježíši, svou pravou tvář, ukryl jsi nám na oltář v přetajemnou svátost; ukaž nám, až přijde čas, její plný, božský jas, dej nám věčnou radost.

Poslední sloka mluví o tajemství svátosti oltářní. Nyní tento zázrak ještě nemůžeme plně pochopit, ale prosíme Boha, abychom před ním jednou, po naší smrti, mohli stát tváří v tvář a poznat Boha úplně. Jak říká svatý Pavel: „Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné; až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno. (1 Kor 13, 9-10)

Nebo také: „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.“ (1 Kor 13, 12)

Diskuze nad tématem

Jaké je mé oblíbené poutní místo a proč?

Jaké mám zkušenosti s pěším putováním?

Jak si představuji Boží království?

Které obřady z velikonočních svátků mám nejraději? Jak na mě působí jednotlivé části Svatého týdne?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Přečtěte si úryvek o Emauzských učednicích. (Lk 24, 13 – 35)

Rozjímajte o chvalozpěvu „Svatý, Svatý...“, který se zpívá při mši svaté.

Udělejte si malou pouť do vedlejší farnosti, či na poutní místo, pokud máte nějaké v okolí. Pokud je to možné, můžete jít pěšky a rozjímat o Emauzských učednicích.

Závěrečná modlitba

Zůstaň s námi, Pane

Tak jako oni dva učedníci z evangelia tě prosíme: Pane Ježíši, zůstaň s námi! Boží Poutníku, ty znáš naše cesty a naše srdce, nedovol, abychom se stali zajatci večerních stínů. Buď nám oporou, když podléháme únavě, odpusť naše hříchy a ved' naše kroky po cestách dobra. Žehnej dětem, mládeži, seniorům a především nemocným. Žehnej kněžím a zasvěceným osobám. Žehnej celému lidstvu. V eucharistii jsi „lékem nesmrtnosti“. Vlij nám touhu po plnosti života, která nám pomůže kráčet po této zemi v postoji důvěryplných a radostných poutníků, kteří upírají svůj zrak neustále k cíli života bez konce. Zůstaň s námi, Pane! Zůstaň s námi! Amen. (Jan Pavel II.)

Myšlenka na doma

„Prostřednictvím eucharistické oběti se spojujeme již nyní s nebeskou liturgií a předjímáme věčný život, kdy Bůh bude všechno ve všem.“ (KKC, čl. 1326)

Květen 2015

Kde jsi můj Ježíši (Kancionál č. 727) Text: Radostná cesta 1782

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Kde jsi můj Ježíši (Kancionál č. 727)

1. Kde jsi, můj Ježíši? V touze zní hlas. Srdce mé hledá tě po všechen čas. Ó Ježíši můj, ó, Ježíši můj, v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

V první sloce písně vyjadřujeme touhu po setkání s Ježíšem. Zpíváme, že ho svým srdcem hledáme. Hledat Ježíše znamená vyhledávat jeho blízkost, pozornost, přítomnost. Známe to z našich mezilidských vztahů. Toužíme po přítomnosti lidí, kteří jsou nám blízcí, se kterými je nám dobře a které máme rádi. Rádi se s nimi setkáváme, rádi si s nimi povídáme a prožíváme s nimi naše radosti i starosti. I vztah s Ježíšem může být takto blízký a bezprostřední. Čím více budeme vztahu s Ježíšem věnovat, tím mu budeme blíží a tím větší bude naše touha po něm.

2. Kdo hledá, najde tě, vždyť celá zem vydává svědectví o Tvůrci svém. Ó Ježíši...

Tato sloka nám může připomenout verše sv. Matouše: „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno. (Mt 7, 7-8)

Píseň nám také připomíná, že Boha můžeme nacházet ve stvoření. Boha si můžeme představit v úsměvu druhého člověka, ve vycházejícím slunci, v ptáčku, který přiletěl na naši zahradu; zkrátka ve všem, co je krásné a dobré, protože Bůh je krása a dobro.

3. Všechno je darem tvým, sám nemám nic; s důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc. Ó, Ježíši...

Ve třetí sloce si uvědomujeme, že všechno, co máme, jsme dostali od Boha. Bez Boha bychom neměli nic, proto nám nezbyvá nic jiného, než důvěřovat v Boží péči a starostlivost a přicházet za ním s vděčností za to, co nám dal. On totiž ví, co potřebujeme. Jak by Stvořitel nemohl mít v lásce své stvoření a jak by mohl nevědět, co potřebujeme?

4. Ve všem, co potká mě, naději mám; tobě se, Ježíši, v ochranu dám. Ó, Ježíši...

Díky víře máme ve všech životních situacích naději. Naší hlavní nadějí je naděje na život věčný po smrti. Věříme, že Ježíš vstal z mrtvých. Přemohl smrt a dal smysl každému utrpení, a to je naše naděje ve všech těžkostech, které prožíváme.

5. Upokoj svědomí, duši dej klid; bez tebe, Ježíši, nemohu žít. Ó, Ježíši...

Stává se nám, že se znepokojujeme pro spoustu věcí. Mnohdy nás tíží svědomí a příliš se zabýváme našimi slabostmi. Mnohdy můžeme mít důvody k tomu, abychom byli neklidní a abychom se báli. Bojíme se toho, jak nám dopadne vyšetření u lékaře, máme strach, jestli naše děti a vnoučata dobře docestují, jestli zvládnou zkoušky ve škole, ... I ve starostech a trápeních si však můžeme zachovat vnitřní pokoj. Tento pokoj nám dává Ježíš. Eucharistie uklidňuje naše svědomí a naši duši. Neznamená to, že se nás nebudou těžkosti dotýkat nebo že se nám budou vyhýbat. Ale Ježíš způsobuje, že to, z čeho máme strach a co v nás vyvolává úzkost, nad námi už nemá moc a že v nás roste důvěra v něho, díky níž se na tyto situace díváme s větším nadhledem.

6. Budu-li navštíven nemocí zlou, přispěj mi, Ježíši, pomocí svou. Ó, Ježíši, ...

Stáří bývá v mnoha případech spojené s nemocemi různého druhu. Asi by bylo naivní myslet si, že se nemocem a těžkostem vyhneme. Nemáme si je přivolávat, vyhledávat je a si v nich libovat, a když přijdou, máme se určitě snažit o jejich uzdravení (pokud je to možné). Nicméně, „navštíví-li nás nemoc“, jak zpíváme, máme mít na paměti, že Bůh s ní (a s námi nemocnými) má svůj plán. Naše nemoci mají smysl. Pokud je přijmeme a zaujmeme k nim správný postoj, mohou se stát prostředkem k našemu zdokonalení a požehnáním pro ty, za které je obětujeme. Uzdravení našeho postoje k nemocem nám může přinést Ježíš v Eucharistii. A využívejme i svátosti pomazání nemocných.

7. Tomu, kdo s důvěrou k tobě se zná, všechno jen k dobrému napomáhá. Ó, Ježíši...

Slovy sv. Pavla: „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Řím 8, 28)
Prosme tedy o větší lásku k němu a utvrzujeme se v tom, že při nás stojí v životě i ve smrti.

Diskuze nad tématem

V jakých situacích cítím Ježíšovu blízkost?

Jakým způsobem se snažím s Ježíšem budovat přátelský vztah?

Tíží mě někdy výčitky svědomí? Jakým způsobem s nimi nakládám?

Mám nějakou zkušenost s nemocí? Co mi v ní pomáhá a posiluje mě?

Jakou mám zkušenost s přijetím svátosti pomazání nemocných? Vnímám, že ve mně nějak působí?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Přečtěte si žalm 71 - o naději ve stáří.

Každý den si všimněte něčeho krásného a dobrého, co vás obklopuje a vzpomeňte si na to, že původcem všeho krásného a dobrého je Bůh.

Setkejme se s lidmi, kteří jsou nám blízcí a s nimiž jsme se už dlouho neviděli.

Navštivme někoho, kdo je nemocný a něco pro něj udělejme.

Závěrečná modlitba

Modlitba Newmana John Henryho

Provázej mne, vlídné Světlo, tmou, která mne svírá - ty mne provázej!

Noc temná je, domov vzdálený, však ty mne provázej!

Ved' mé kroky, já neprosím, abych viděl do dálav - osvit' však první krok.

Dřív nebylo to, dřív neprosil jsem tě o doprovod.

Rád měl jsem v rukou své volby a cest svých běh.

Avšak nyní – ty mne provázej.

Rád měl jsem oslnivé dny, však se strachem vládla jim pýcha - ta léta jsou pryč.

Tvá moc již dlouho mi žehná a vím, že stále mne provází přes mé pustiny, močály, řeky i útesy, až dokud noc nepomine.

Než k ránu spatřím úsměv andělů, které jsem kdysi miloval a na chvíli ztratil.

Myšlenka na doma

„Přijímáním vzrůstá naše spojení s Kristem. Přijímat tělo Páně při přijímání přináší jako hlavní plod důvěrné spojení s Ježíšem Kristem.“ (KKC, čl. 1391)

Červen 2015

Ó Jezu, Hoste nebeský (Kancionál č. 790)

Text: Šteyer 1683

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii. Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Připomenutí minulého tématu

Vraťte se k tipům do praxe z minulého setkání a sdělte si své zážitky.

Katecheze

Ó Jezu, Hoste nebeský (Kancionál č. 790)

1. Ó Jezu, Hoste nebeský, tys vzácný poklad můj, ó sladký Chlebe andělský, zvol v srdci mém byt svůj. Já lačním, ty mne nakrm zas, já žízním ty mou žízeň zhas a vždy mně opatruj.

V první sloce písně nazýváme Ježíše v Eucharistii nebeským hostem a vzácným pokladem a nabízíme mu své srdce, aby si v něm učinil příbytek. Vyjadřujeme svůj duchovní hlad a žízeň a prosíme Ježíše, aby je utišil.

2. Ó Jezu, bloudím, dej mi jít jen cestou života, jsem nevidom, tvá zář mi svít', at' prchne mrákota. Jsem nuzný, pomoz v chudobě, těch darů, jež máš v zásobě, mně dej tvá dobrota.

Ve druhé sloce vyznáváme, že bez Božího světla dobře nevidíme a že kvůli jeho nedostatku v životě bloudíme. Prosíme Ježíše, aby náš život osvítila jeho zář a abychom tak mohli jít bezpečně po cestě, která vede do Božího království. Prosíme také, aby nás Ježíš obdaroval svými dary, kterými oplývá.

3. Ó Jezu, truchlím, ty mne těš v mé bídě úzkosti, jsem sláb, mně ku pomoci spěš v mé nestatečnosti. Jsem poutník, pouť má daleká, však duše má se neleká, když ty jen se mnou jdeš.

V další části písně Ježíši odevzdáváme své úzkosti a slabosti a prosíme ho, aby nám přispěchal na pomoc. Jsme poutníky na této zemi a cílem naší poutě je nebeské království. Na pozemské pouti do věčnosti nás však potkávají mnohé těžkosti. V Eucharistii získáváme sílu tyto těžkosti překonávat.

4. Ó Jezu, tys mou nadějí, jen na tě spoléhám, již nelkám, již se nechvěji, když tebe, Jezu, mám. Jsem sluha tvůj, tys velitel, já tvor a ty můj Stvořitel, ty Bůh a já tvůj chrám.

Ve čtvrté sloce zpíváme, že když máme naději v Ježíše a spoléháme na jeho blízkost, tak mizí všechny smutky a strachy. Nabízíme se Bohu jako služebníci, vyznáváme, že Bůh má vládu nad našim životem, protože je náš Stvořitel a uvědomujeme si, že naše tělo má být chrámem Božím. Svätý Pavel to vyjadřuje slovy: Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svätý, a ten chrám jste vy. (1 Kor 3, 16 - 17). Máme si vážít svého těla a pečovat o ně, protože je chrámem, ve kterém přebývá Bůh. I přesto, že na této zemi naše tělo trpí nemocemi a bolestmi, je určené k tomu, aby bylo jednou vzkříšené a oslavené.

5. Ó Jezu, tobě poctu vzdej tvých vyvolených sbor, tvou oslavou se ozývej ves, město, sad i bor. Kloň každé se ti koleno a cokoli je stvořeno, tvou chválu věčně pěj.

V poslední sloce písně vzdáváme Ježíši úctu a prosíme, aby Bůh naplnil svou slávou tuto zemi. Každý kout světa. Každý z nás může tento svět posvěcovat svými modlitbami, obětmi, svou vírou a důvěrou. V našem srdci je Ježíš a my ho máme přinášet světu, ve kterém žijeme. Zvláště do svého okolí a svým nejbližším.

Diskuze nad tématem

Jakými způsoby hledám Boží vůli a světlo pro svůj život?

Jak chápu to, že je mé tělo „chrámem Božím“?

Jaké mám od Boha dary? Čím mě obdaroval?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Učme se každý den trpělivě snášet své nedostatky a neodsuzujme se, když uděláme něco špatně.

Udělejme si procházku do přírody, všímejme si více Božího stvoření a vzdejme mu za něj chválu.

Všímejme si toho, co se nám podařilo a smýšlejme o sobě pozitivně.

Závěrečná modlitba

Modlitba Bl. Alžběty od Nejsvětější Trojice

„Můj Bože, Trojice, jíž se klaním, pomoz mi zcela zapomenout na sebe, abych se mohla usídlit v tobě, nehybná a pokojná, jako by už má duše byla ve věčnosti. Kéž nic neporuší můj mír a nezpůsobí, že bych vyšla z tebe, ó můj Neproměnný, ať mě naopak každá minuta unáší dál do hloubky tvého tajemství. Upokoj mou duši, učiň si z ní své nebe, svůj milovaný příbytek a místo svého odpočinku. Kéž tě tam nikdy nenechám samotného, ale kéž jsem v tobě celá, zcela bdělá ve víře, celá v klanění, úplně oddaná tvému tvůrčímu působení. ... Ó věčné Slovo, Slovo mého Boha, chci strávit svůj život nasloucháním Tobě... Skryj se ve mně, abych se já skryla v tobě v očekávání, že ve tvém světle zahlédnu tvou propastnou velikost....“

Myšlenka na doma

„Eucharistie je obětí chvály, kterou církev zpívá slávu Bohu jménem celého stvoření. Taková oběť chvály je možná jedině skrze Krista: on spojuje věřící se svou osobou, se svou chválou a se svou prosbou, takže oběť chvály Otci je přinášena skrze Krista a s ním, aby byla přijata v něm.“(KKC, čl. 1361)

PŘÍLOHY

Září 2014

K svátku tajemnému (Kancionál č. 710)

1. K svátku tajemnému vroucně přistupujme, / z hloubi duše k němu píseň zanotujme. / Starého se vzdejme, všechno obnovujme, / srdce, řeč i skutky změňme.
2. Chvála na památku večere se vzdává, / když v předvečer svátků beránka Pán dává, / s ním chléb nekvašený, dávno podle práva / v Písmech otcům přislíbený.
3. Když jsou nasyceni jídla tělesného, / Pán jim k podivení dá jíst těla svého: / vlastní rukou láme všem i pro každého, / sebe – chléb, jak vyznáváme.
4. Pán dal klesajícím tělo v posílení, / on dal litujícím krev svou k občerstvení. / Tento kalich, praví, je vám pro spasení, / pijte z něho věčné zdraví.
5. Tím je provždy dána svátost Božích dětí, / ke cti Krista Pána, k spáse nám se světí. / Kněžím patří jíst a lidu rozdíleti, / tělo Páně v sboru bratří.
6. Z chleba andělského pro lid chléb se stává, / pod způsobou jeho skutečnost je pravá. / Ó div předivoucí: Nejchudším se dává, / v pokrm Kristus všemohoucí.
7. Bože trojjediný, z trůnu nebeského, / sestup do hlubiny duší lidu svého, / veď nás cestou spásy z kraje pozemského, / v světlo své a sídlo krásy.

Říjen 2014

Chvalte ústa (Kancionál č. 781)

1. Chvalte, ústa, vznešeného / těla Páně tajemství, / chvalte předrahou krev jeho, / kterou z milosrdenství, / zrozen z lůna panenského, / prolil Král všech království.
2. Nám byl dán a nám se zrodil / z Panny neporušené, / jako poutník světem chodil, / sil zde zrno pravdy své, / skvělým řádem vyvrcholil / svoje žití pozemské.
3. Na poslední večer k stolu / s bratřími když zasedal, / beránka by s nimi spolu / podle zvyku pojídal, / dvanáctery apoštolů / za pokrm sám sebe dal.
4. Slovo v těle slovu dává / moc chléb v tělo proměnit, / z vína Boží krev se stává. / I když Pán je smyslům skryt, / stačí sama víra pravá / srdce čisté přesvědčit.
5. Před svátostí touto slavnou / v úctě skloňme kolena, / bohoslužbu starodávnou / nahraď nová, vznešená, / doplň smysly, které slábnou, / víra s láskou spojená.
6. Otci, Synu bez ustání / chvála nadšená ať zní, / sláva, pocta, díkůvzdání / naše chvály provází. / Duchu též ať vše se klaní, / který z obou vychází. / Amen.

Listopad 2014

Klaním se Ti vroucně (Kancionál č. 712)

1. Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, / jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš. / Tobě srdcem svým se zcela poddávám, / před tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám, / a jen sluchem svým tě jistě poznávám. / Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, / v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své, / zde je také skryto člověčenství tvé. / V obojí však věřím celým srdcem svým, / o milost tě prosím s lotrem kajícím.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám, / že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám. / Rač mé chabé víře větší sílu dát, / více v tebe doufat, víc tě milovat.

5. Plode smrti Páně, chlebe života, / v němž se lidem dává Boží dobrota, / dej mé duši stále jenom z tebe žít, / v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, / krví svou nás hříšné z hříchů očisťuj, / vždyť jediná krůpěj její stačila, / aby všeho světa viny obmyla.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, / srdci toužícímu touhu vyplnit, / abych zde jak hledím s vírou na oltář, / v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář. / Amen.

Prosinec 2014

Sióne, chval Spasitele (Kancionál č. 717)

1. Sióne, chval Spasitele, / Pastýře a Učitele, / chvalozpěvy jemu pěj. / Jak jen můžeš, chval ho stále, / vše je málo k jeho chvále, / celou duší se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály, / živý chléb, zdroj žití stálý / oslavujme s radostí. / Jím u společného stolu / družinu svých apoštolů / Ježíš prvně pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála, / aby duše zajásala, / radostná a nadšená. / Svátek svátosti se koná / na památku dne, kdy ona / byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu, / obětí Nového řádu / ukončen je Starý věk. / Staré zašlo, nové vzkvetlo, / Pravda vydala své světlo, / noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit přikazoval / ke své věčné paměti. / V tom jej církev následuje, / chléb a víno proměňuje / v spásitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, / víno v krev se promění. / Co se myslí, oku skrývá, / to poznává víra živá / jako Boží zjevení.

7. Pod různými způsoby / sám Bůh živý je tu s námi / v chleba, vína způsobě. / Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v prvé, / celý v druhé podobě.

8. Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, / celý se vždy požívá. / Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, / aniž z celku ubývá.

9. Dobří, zlí ho požívají, / nestejný však úděl mají, / život nebo prokletí. /
Zlým je k smrti, dobrým k žití; / jedny hubí, druhé sytí / téhož chleba
přijetí.

10. Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme / tělo Páně
v celosti. / Podstata je nezměnná, / dále trvá nedotčená / moc a síla
svátosti.

11. Chléb andělský přetajemně / stal se chlebem dětí země, / která
zdvihá k božské cti. / Předobrazen v Izákovi, / zpodoben pak
v beránkovi, / v maně dané na poušti.

12. Pastýři náš, Chlebe živý, / Ježíši, buď milostivý, / dej nám spatřit
rajský jas. / Bože mocný, převeliký / dědici a společníky / svatých v nebi
učiň nás.

Leden 2015

Pozdraven buď ve svátosti (Kancionál č. 793)

Text: Holain 1883

1. Pozdraven buď ve svátosti, poklade můj pravý, zdráv buď, vzácný z nebe Hosti, Jezu přelaskavý! Ó kéž mohu v objetí tvém dlíti, v tobě, nejvyšším dobrém Bohu, odpočinek míti.

2. Zavítej v mé nitro vřelé, utiš moji tužbu a mé srdce podrob celé v stálou sobě službu!

Ó té slasti, požívati tebe! Jako svatým v nebes vlasti zde mi dáváš sebe.

3. Žehnej nyní, drahý Kriste, ze svého mi stanu, dej, ať ohněm lásky čisté k tobě stále planu; po vezdejší nebezpečné pouti rač mne, Jezu nejmilejší, k sobě přivinouti.

Únor 2015

Andělský chlebe (Kancionál č. 701)

Text: Šteyer 1683

1. Andělský chlebe, nám daný z nebe, nejmilejší Ježíši; v tebe věříme, tebe slavíme, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.
2. Ty nás v milosti sytíš v svátosti, nejmilejší Ježíši; sebe nám dáváš, život rozdáváš, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.
3. Skrytý Bože náš, Spasiteli náš, nejmilejší Ježíši; ved' nás životem, tobě sloužit chcem, dobrý Ježíši, láska nejvyšší.
4. Ty jsi od věků Bohem člověku, nejmilejší Ježíši; ať po všechny dny od všech lidí zní tobě Ježíši, chvála nejvyšší

Březen 2015

Útěcho duše mé (Kancionál č. 720)

Text: Šteyer 1683

1. Útěcho duše mé, Ježíši můj, dobro mé nejvyšší, při mně vždy stůj; tebe jen samého sobě žádám, v tvé jméno naději všechnu skládám.
2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán, Bůh, který za spásu světa byl dán; ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas. Víru mou posiluj po všechen čas.
3. Duši mou přemnohé hříchy tíží, za které trpěl jsi na svém kříži; přesto mám naději v Pána svého, miluji Ježíše laskavého.
4. Co mám zde na světě, vše jest jeho, je to jen milostí Pána mého; jeho je duše má v hříšném těle, nemám nic bez svého Spasitele.
5. Duši mu navrátím při skonání, tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání; na jeho lásce mám dosti věčně, za milost děkuji jemu vděčně.

Duben 2015

Ó pokrme pocestných (Kancionál č. 714)

Text: Šteyer 1683

1. Ó pokrme pocestných, Chlebe duchů nebeských, ó mano andělská, krm nás lačné nasycuj, svou milostí posvěcuj, ó lahodo božská.
2. Tělo Boží přesvaté, na kříž za nás přibité, slavně z hrobu vstalé, milostí nás posvět dnes, po smrti pak do nebes přijmi ke své chvále.
3. Krvi Boží přesvatá, za nás hříšné prolitá, v nebi oslavená, obmyj, napoj, posvět nás a v dům Otcův přived' zas k slávě svého jména.
4. Ježíši, svou pravou tvář, ukryl jsi nám na oltář v přetajemnou svátost; ukaž nám, až přijde čas, její plný, božský jas, dej nám věčnou radost.

Květen 2015

Kde jsi můj Ježíši (Kancionál č. 727)

Text: Radostná cesta 1782

1. Kde jsi, můj Ježíši? V touze zní hlas. Srdce mé hledá tě po všechen čas. Ó Ježíši můj, ó, Ježíši můj, v životě, ve smrti při mně vždy stůj.
2. Kdo hledá, najde tě, vždyť celá zem vydává svědectví o Tvůrci svém. Ó Ježíši...
3. Všechno je darem tvým, sám nemám nic; s důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc.
Ó, Ježíši...
4. Ve všem, co potká mě, naději mám; tobě se, Ježíši, v ochranu dám. Ó, Ježíši...
5. Upokoj svědomí, duši dej klid; bez tebe, Ježíši, nemohu žít. Ó, Ježíši...
6. Budu-li navštíven nemocí zlou, přispěj mi, Ježíši, pomocí svou. Ó, Ježíši, ...
7. Tomu, kdo s důvěrou k tobě se zná, všechno jen k dobrému napomáhá. Ó, Ježíši...

Červen 2015

Ó Jezu, Hoste nebeský (Kancionál č. 790)

Text: Šteyer 1683

1. Ó Jezu, Hoste nebeský, tys vzácný poklad můj, ó sladký Chlebe andělský, zvol v srdci mém byt svůj. Já lačním, ty mne nakrm zas, já žízním ty mou žízeň zhas a vždy mně opatruj.
2. Ó Jezu, bloudím, dej mi jít jen cestou života, jsem nevidom, tvá zář mi sviť, ať prchne mrákota. Jsem nuzný, pomoz v chudobě, těch darů, jež máš v zásobě, mně dej tvá dobrota.
3. Ó Jezu, truchlím, ty mne těš v mé bídě úzkosti, jsem sláb, mně ku pomoci spěš v mé nestatečnosti. Jsem poutník, pouť má daleká, však duše má se neleká, když ty jen se mnou jdeš.
4. Ó Jezu, tys mou nadějí, jen na tě spoléhám, již nelkám, již se nechvěji, když tebe, Jezu, mám. Jsem sluha tvůj, tys velitel, já tvor a ty můj Stvořitel, ty Bůh a já tvůj chrám.
5. Ó Jezu, tobě poctu vzdej tvých vyvolených sbor, tvou oslavou se ozývej ves, město, sad i bor. Kloň každé se ti koleno a cokoli je stvořeno, tvou chválu věčně pěj.

Září 2014

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Jak vnímáte společenství věřících ve farnosti? Je pro vás farní společenství rodinou? Cítíte, že je vaše společenství jednotné?
- Máte nějaký zážitek ze slavení připomínky poslední večeře na Zelený čtvrtek? Co vás při této liturgii nejvíce oslovuje?
- Máte zkušenosti se společným stolováním v rodině (v minulosti, nyní, při oslavách, ...)? Jaké výhody má společné stolování, když se celá rodina sejde u stolu?
- Zakusili jste někdy na vlastní kůži Boží odpuštění hříchů a osvobození od výčitek svědomí?
- Jak chápete Boží Trojici? Co pro vás znamenají jednotlivé osoby Boží Trojice?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Při mši svaté více vnímejte texty zpívaných písní.
- Před svátostí smíření zpytujte svědomí podle pravidla: hříchy v mysli, ve slovech a ve skutcích.
- Přečtěte si 12. kapitolu druhé knihy Mojžíšovy, kde se vypráví o velikonočním beránkovi a nekvašených chlebech, a přemýšlejte o ní.
- Modlete se za kněze. Oni jsou pro nás zprostředkovateli svátostí, zvláště svátosti smíření a Eucharistie.
- Vícekrát v průběhu dne vzývejte Boží Trojici modlitbou „Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému...“

Myšlenka na doma

Eucharistie není prostá vzpomínka nebo pouhý odkaz na Boží lásku; je památkou Páně, tedy zpřítomněním jediné a dokonalé Kristovy oběti, která se stává naším díkyvdáním, naší prosbou a naším hlásáním Kristovy smrti, dokud se náš Pán nevrátí v slávě.¹

Závěrečná modlitba

Zasvěcuji svůj život Tobě, ó Ježíši. Ty víš, kolik dní života mně ještě zbývá. Prosím Te se srdcem, plným lítosti a naděje, nenechej minouti v mém životě jediné hodiny, v níž by mé srdce nezabušilo alespoň jednou z lásky k Tobě. Z mých prací, z mého odpočinku, z mých útrap i radostí stoupej vždy kadidlo klanění až před Tvůj oltář. Zbytek mého života budiž neustávající obětí zápalnou před Tvou Svátostí. Pak napíšeš do knihy své lásky, že jsem všechen čas svého života strávil milováním Tebe.

Amen.

---

¹ THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 13.

Říjen 2014

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Který úryvek z Bible je vám blízký? V čem vás v životě povzbudil, posílil?
- Jakými slovy se nejraději modlíte před Nejsvětější svátostí?
- Zahrnují Vaše modlitby díky a chvály? Máte zkušenost, že Bůh více žehná skrze vděčnost než skrze prosby?
- Je pro vás těžké přijmout to, že už třeba nevydržíte v kostele dlouho klečít nebo stát? Umíte „klečít srdcem“?
- Co pro vás v praxi znamená spojit víru s láskou?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Zaspívejte si (nebo si přečtěte slova) píseň „Ježíši, Králi, ...“ (Kancionál č. 707).
- Pomodlete se Korunku k Božímu milosrdenství a poděkujte za to, že Ježíš trpěl pro naše vykoupení.
- Pomodlete se desátek radostného růžence („Kterého jsi z Ducha svatého počala“) za nenarozené děti.
- Přečtěte si v Bibli podobenství o rozsévači (Mt 13, 1-9) a popřemýšlejte o něm.

- *Při mši svaté si nevyčítejte to, že nevydržíte dlouho klečat nebo stát a spíše se soustředíte na postoj svého srdce.*
- *Zahrnujte do své modlitby vlastními slovy chválu, díky a klanění.*

Myšlenka na doma

V eucharistii se církve setkává s Kristem, jenž všem uděluje spásu, prohlubuje společenství lidí s Bohem, za všechny se přimlouvá a uspišuje příchod Božího království.²

Závěrečná modlitba

Vládni, Ježíši, mé duši. Tys ji získal za cenu své Krve, máš právo vládnout nad všemi jejími silami a schopnostmi. Vládni mému rozumu a nedopusť, aby mě jediná má myšlenka vzdálila od Tebe. Kéž bys zářil jako světlo mému rozumu a dával život všem mým myšlenkám. Vládni mé vůli. Nyní ji pokořuji před Tebou a chci být navždy Tvým věrným služebníkem. Vládni mému srdci, a když mě uvidíš slabého a nestálého, pospěš mi na pomoc a zachraň mě znovu před pádem. Vládni mé paměti! Vštěp do mé mysli stálou vzpomínku na Tvou věčnou lásku ke mně, na Tvé umučení a smrt. Chci, abys panoval mému srdci a vládl mé duši. Dávám Ti všechno, co mám, co konám a co jsem. **[4]**

---

² THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 27.

Listopad 2014

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Cítíte, že jste na Bohu závislí? Při kterých situacích to nejvíce vnímáte?
- Jaké modlitby se modlíte po svatém přijímání?
- V čem vidíte přítomnost Božího království už zde na zemi?
- Zažili jste někdy pochybnosti ve víře? Co vám pomohlo je překonat?
- Kdy jste zakusili Boží lásku?
- Co si myslíte o přijímání „na ruku“?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Modlete se často během dne modlitbu kajícího lotra: „Pane, vzpomeň na mě, až přijdeš do svého království.“
- Děkujte často Bohu za dar víry a prostě o větší víru.
- Vzývejte po svatém přijímání Ducha svatého, abyste zaslechli Boží hlas, kterým k nám po svatém přijímání mluví.
- Když půjdete kolem kostela, pozdravte v duchu Ježíše v Eucharistii, který v kostele přebývá.
- Přečtěte si v Bibli úryvek o Ježíšově ukřižování a rozjímejte o něm (například Mt 27, 45 – 55).

- Vzpomeňte si v pátek (nebo i každý den) v 15 hodin na Ježíšovo utrpení na kříži.

Myšlenka na doma

Pokud v nás má eucharistie působit, vyžaduje to od nás víru. Víra však nepůsobí reálnou přítomnost Krista v eucharistii a nedělá z eucharistie oběť chval a vzývání. Eucharistie je totiž tím vším na základě příslibu, který dal církvi Kristus.³

Závěrečná modlitba

Ježíši, nepřestaň mě ani na okamžik milovat. Jestliže jsem svou malou vírou spoutal tvé štědré ruce, smiluj se, roztrhni tato pouta a uvolni celou nesmírnou svobodu své lásky. Nemohu se Ti klanět jako anděl, ale složím ke Tvým nohám celé své denní dílo: své myšlenky, práci a každou námahu, i tu nejvšednější.

Spoj se svou obětí všechno mé utrpení, obětuj ho Bohu jako oběť a pros ho, aby zapomněl na mé hříchy a udělil mi odpuštění, které vylil na zemi, když jsi vydechl naposled na dřevě kříže.

Amen.

---

³ THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 29.

Prosinec 2014

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Kdy jste zažili radost z víry, z Boha?
- Kdy jste zažili jednotu vašeho farního společenství?
- Jak často chodíte ke svátosti smíření? Váhali jste někdy nad tím, jestli ještě „můžete“ jít ke svatému přijímání?
- V čem vidíte výhody stálého zpovědníka?
- Máte nějakou oblíbenou knížku o Eucharistii?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- V adventní době si přečtěte (zaspívejte) hymnus „Dej rosu, nebe nad námi.“ (Kancionál č. 128)
- Přečtěte si příběh o čtvrtém králi a popřemýšlejte o něm. Je to příběh, který v sobě spojuje vánoční a velikonoční tajemství. (Příběh je v příloze skript.)
- Modlete se za farníky vaší farnosti.
- Vzývejte své svaté patrony, aby se za vás přimlouvali v nebi.

- Zjistěte, kdo se ve vaší obci nemůže ze zdravotních důvodů zúčastňovat bohoslužeb a pokuste se s ním domluvit návštěvu kněze u něj.

Myšlenka na doma

V eucharistii se Kristova oběť stává obětí naší.⁴

Závěrečná modlitba

Pane Ježíši, má ubohá duše Tě zve a očekává. Přijď a učiň ji šťastnou! Ty sám jsi mou sladkostí, mou radostí, mou láskou: přijď!

Daruj mi, Ježíši, své Tělo, které pro mě Duch svatý utvořil v lůně Panny Marie, Tělo, které pro mne do únavy pracovalo, trpělo a pro mne zemřelo.

Dej mi svou Krev, která vytryskla z Tvého Těla.

Dej mi svou Duši, která měla pro mne tolik myšlenek, starostí, úzkostí a zármutku.

Přijď se svým Božstvím, jež mne od věčnosti objímalo nevýslovnou láskou, jež mé duši vtisklo svůj vlastní obraz a ozdobilo mne svou vzácnou milostí.

Tys mi dal právo přijímat Tě a uchovávat v srdci, proto přijď, můj dobrý Ježíši.

Amen.

---

⁴ THURIAN, M. Pramen života. Myšlenky o eucharistii. str. 26.

Čtvrtý král

Legenda, málo známá, zmiňuje ještě čtvrtého krále, který se vydal na cestu se svými drahokamy. Do Betléma však nikdy nedorazil. Na svém putování potkal množství lidské bídy. Kousek po kousku rozdal všechny poklady, které nesl. Vykoupil zajatce, dal chudé ženě, aby zachránil její děti před smrtí hladem. Když už měl prázdné ruce, sám sebe prodal na galeje, aby zachránil druhé. Ne týdny, ne měsíce- třiatřicet let trvala jeho pouť, stále zdržována novými a novými setkáními s lidským utrpením. Betlémská hvězda dávno zhasla. Z královského dárce se stal žebrák, bloudící temným labyrintem světa. Šero a sychravo bylo i v něm, neboť se nehřál svými dobrými skutky; chvěl se úzkostí z toho, že nesplnil své poslání.

Když dospěl do velkého města, pocítil, že jeho putování se chýlí ke konci. Na tržišti uslyšel dav, který spílal odsouzenci vedenému na smrt. Protože měl soucitné srdce, doprovodil zločince na jeho poslední cestě. Lidé dovedli odsouzence na skálu za městem, svlékli mu šaty a ukřižovali ho mezi dvěma lotry. Jednoho měl po levici, druhého po pravici. Nad jeho hlavou visel nápis: Toto je Ježíš Nazaretský, židovský král. Byl napsán latinsky, hebrejsky a řecky.

A když nastala tma po celé té krajině, zbloudilý chudý král poklekl před křížem a vztáhl ruce. Pochopil, že zde umírá ten, k jehož jesličkám nedokázal dojít včas. Zde nesvítila hvězda, nemluvili andělé. Bůh mlčel a samo slunce zakrývalo svou tvář. Ruce poutníka byly dokonale prázdné. Jeho mysl byla zmatená, jeho srdce bylo suché. Rozdal už všechny city, všechnu víru, všechnu naději. Byl z něj prázdný kalich. O třetí hodině do královny dlaně však najednou skanula z kříže krůpěj krve. Měla barvu kamene, s nímž se kdysi vydal na cestu. Poutník doputoval, z drahého kamene se stala krev zraněného srdce, z královského dárce žebrák a z žebráka královsky obdarovaný.

Všechny zastávky jeho pouti dostaly svůj smysl, jen zdánlivě bloudil;
byl veden a přišel včas!

Leden 2015

Pozdraven bud' ve svátosti (Kancionál č. 793)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Zažil/a jsem někdy u Pána odpočinek? Mám s tím nějaké zkušenosti?
- Čím mohu ve své životní situaci sloužit Bohu? K jaké službě mě Bůh volá?
- Jak v sobě můžeme živit a rozmnožovat lásku k Bohu?
- Vnímáme, že nám Bůh žehná? Jak se to může projevat?
- Máme zkušenosti i s tím, že my sami žehnáme svým blízkým a lidem okolo nás?
- Jak si představujete Boží království?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Když jdete kolem kostela, pozdravte krátce vlastními slovy Ježíše v Eucharistii.
- Zkuste v duchu nebo nahlas žehnat svým blízkým.
- Modlete se k Duchu svatému za větší lásku k Bohu i bližním.

Myšlenka na doma

„Co působí hmotný pokrm v našem tělesném životě, to podivuhodným způsobem uskutečňuje přijímání v našem duchovním životě.“ (KKC, čl. 1392)

Závěrečná modlitba

Modlitba optinských starců

Pane, dej, abych s duševním pokojem přijímal všechno, co mně přinese tento den. Dej, abych se ve všem úplně odevzdal do Tvé svaté vůle; každou hodinu tohoto dne mě ve všem uč a podepři.

Všechny zprávy, které během dne obdržím, mě nauč přijímat s pokojnou myslí a pevným přesvědčením, že ve všem je Tvá svatá vůle.

Ve všem, co dělám a ve všem, co říkám, veď moje myšlenky a city.

Ve všech neočekávaných situacích nedopusť, abych zapomněl, že všechno jsi seslal Ty.

Nauč mě jednat přímo a rozumně s každým členem rodiny, abych nikoho nezarmoutil a nikomu neublížil.

Pane, dej mi překonat tíhu nového dne a zvládnout všechny události v jeho průběhu.

Veď mou vůli a nauč mě modlit se, doufat, věřit a odpouštět.

Amen.

Únor 2015

Andělský chlebe (Kancionál č. 701)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Zažil jsem někdy „hlad“ a „žízeň“ po duchovních věcech? Jak se to projevovalo? A zažil jsem, že je uhasilo přijetí Eucharistie?
- Co mi připomíná, že je mi Bůh blízký?
- Co pro mě znamená, že je Ježíš můj Spasitel?
- Jak se u mě projevuje, že Ježíš skrze Eucharistii rozdává nový „život“?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Přečtěte si úryvek z Bible o setkání Ježíše se samařskou ženou (Jan 4, 5 – 42) a spolu s ní se modlete: „Pane, Ty jsi skutečně Spasitel světa. Dej mi živou vodu, abych už nežíznil/a.“
- Každý den si vyhradte pár minut na to, abyste Boha za něco chválili.
- Rozpomeňte se na události, ze svého života, ve kterých vás Bůh vedl, a poděkujte za ně.
- Co nejčastěji přistupujte ke svatému přijímání.
- Poděkujte Bohu za dar života.

Závěrečná modlitba

Sv. Augustin- Vyznání

Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval!

Ty jsi byl uvnitř a já venku, a tam jsem tě hledal a já šeredný, vrhl jsem se na všechny krásné tvory, jež jsi stvořil.

Ty jsi byl se mnou, ale já jsem nebyl s tebou. Vzdalovalo mne od tebe vše to, co by vůbec nebylo, kdyby nebylo tebou. Ty jsi volal, křičel a přehlušil jsi mou hluchotu.

Ty jsi se skvěl, zářil a zahnal jsi mou slepotu. Tvá vůně mě zaujala, vdechl jsem ji a dychtil jsem po tobě.

Okusil jsem tě a lačním a žízním po tobě. Dotkl ses mne a vzplanul jsem touhou po tvém míru.

Myšlenka na doma

„Eucharistie je obětí díků Otci, požehnáním, kterým církev vyjadřuje svou vděčnost Bohu za všechna jeho dobrodiní, za všechno, co vykonal skrze stvoření, vykoupení a posvěcení. Eucharistie znamená především díkůvzdání.“ (KKC, čl. 1360)

Březen 2015

Útěcho duše mé (Kancionál č. 720)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Jaké mám zkušenosti s Božím milosrdenstvím a odpuštěním hříchů?
- V jaké životní situaci jsem spoléhal na Boha a co mi to přineslo?
- S jakými reakcemi svých vrstevníků se setkávám, když se zmíníme o smrti a přípravě na ni?
- Máte v pořádku vztahy se svými blízkými? Není něco, co je třeba vyřešit, odpuštit?
- Máte vyřešeny své majetkové poměry (závěť, ...)? Pokud ne a chcete, aby vám s tím někdo pomohl, můžete si na setkání pozvat nějakého notáře, či právníka. Dost možná někdo takový ve farnosti je.

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Udělejte si čas na důkladné zpytování svědomí. Můžete využít zpovědní zrcadlo uvedené v příloze.
- Modlete se za šťastnou hodinu smrti pro sebe a pro své blízké.
- Pomodlete se Korunku k Božímu milosrdenství.
- Posilte svou víru četbou Bible a duchovní literatury. Proste spolu s apoštolý: „Pane, dej nám více víry.“ (Lk 17, 5)

Závěrečná modlitba

Modlitba sv. Ignáce

Duše Kristova, posvět mě. Tělo Kristovo, zachraň mě.
Krví Kristova, opoj mě. Vodo z boku Kristova obmyj mě.
Utrpení Kristovo, posilni mě. Dobrý Ježíši, vyslyš mě.
Ve svých ranách ukryj mě. Nedopusť, abych se odloučil od Tebe.
Před zlým nepřítelem ochraň mě. V hodině mé smrti zavolej mě.
A dej, ať přijdu k Tobě, abych Tě s Tvými svatými chválil na věky. Amen.

Myšlenka na doma

„Růst křesťanského života vyžaduje, aby byl živen eucharistickým přijímáním, chlebem našeho putování až do chvíle smrti, kdy nám bude dán jako pokrm na cestu (viaticum).“ (KKC, čl. 1392)

ZRCADLO SVĚDOMÍ

Světec je někdo, kdo ví, že je hříšný. (G. K. Chesterton)

Chvíle, kdy se pokouším ohlédnout za svým životem, je okamžikem milosti, je pohledem Bohu do očí, je čtvrthodinkou upřímnosti. Zpytování svědomí je Boží oslavou. Proto má začínat chválou a díkem za vše, co jsem od Boha přijal, znovuobjevením působení Boží lásky v mém životě. Až potom se mám ptát, jak já svým životem na tuto lásku odpovídám.

K tomu chce jako malé vodítko posloužit i následující zpovědní zrcadlo.

I. MILUJ HOSPODINA, SVĚHO BOHA, CELÝM SVÝM SRDCEM.

Je Bůh na prvním místě v mém životě? Počítám s Bohem ve svém životě? Snažím se ve všech událostech života hledat Boží otcovskou ruku?

Ctím a miluji Boží jméno, nebo zarmucuji Boha klením, křivou přísahou, lehkomyšlným a zbytečným vyslovováním jeho jména?

Věřím více Bohu než pověře, magii, horoskopům, kartám?

Je pro mne modlitba setkání s živým Bohem, nebo jen pouhou povinností? Mluvím s Bohem o svém životě nebo pouze odříkávám naučené modlitby? Prosím o poznání Boží vůle? Nezkouším v modlitbě Boha přinutit, aby plnil má přání?

Jak vypadá můj duchovní život? Snažím se vzdělávat ve víře? Čtu si Písmo nebo nějakou duchovní knížku? Snažím se pravidelně setkávat s Ježíšem ve svátostech? Prožívám neděli jako den Pána? Slavím ji jako den duchovní radosti, společenství s druhými, odpočinku? Je pro mne mše sv. radostným setkáním s Bohem? S jakými myšlenkami přicházím do kostela?

Žiji skutečně jako křesťan? Jak zacházím s hřivnami, které mi Bůh svěřil (se svým časem, se svými silami, se svými zvláštními dary)? Podílím se aktivně podle svých možností na životě farnosti? Dokážu žít střídmě (jídlo, pití, oblékání)?

II. MILUJTE SE NAVZÁJEM, JAKO JSEM JÁ MILOVAL VÁS.

Miluji své bližní opravdově? Jednám s nimi tak, jak chci, aby bylo jednáno se mnou? Uvědomuji si, že ten druhý, ať je kdokoliv, je člověk stvořený k Božímu obrazu? Dokážu si všimnout a pomoci nesympatickým, potřebným a opuštěným lidem?

Byl jsem ochoten odpustit a smířit se, když mi bylo neprávem ublíženo? Neživím v sobě hněv nebo myšlenky na pomstu?

Jednám pravdivě a diskrétně, nebo jsem někoho poškodil lží, pomluvou, nactiutrháním, strohým odsudkem, vyzrazením svěřeného tajemství? Mám v úctě život, zdraví, čest, dobrou pověst, majetek druhého člověka? Nedal jsem jim svými řečmi nebo svým chováním pohoršení?

Pro starší a nemocné

Dokážu trpělivě snášet bolest a životní nepříjemnosti jako účast na Ježíšově utrpení? Jak se dovedu vyrovnat se svou nemocí? Nepovažuji svou nemoc za trest od Boha? Dokážu své bolesti obětovat za druhé? Nejsem zatrpklý?

Mám zájem o druhé? Nejsem soustředěný stále na sebe, své problémy? Neizoluji se od druhých z vlastní vůle víc, než je nutné? Dokážu být vděčný těm, kdo mi pomáhají? Respektuji vlastní život a soukromí svých dětí a jejich rodin?

Přijímám čas odpočinku jako Boží pozvání k hlubšímu životu s ním? Těším se na setkání s Pánem? Modlím se za dobrou hodinu smrti?

Duben 2015

Ó pokrme pocesných (Kancionál č. 714)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- Jaké je mé oblíbené poutní místo a proč?
- Jaké mám zkušenosti s pěším putováním?
- Jak si představuji Boží království?
- Které obřady z velikonočních svátků mám nejraději? Jak na mě působí jednotlivé části Svatého týdne?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Přečtěte si úryvek o Emauzských učednících. (Lk 24, 13 – 35)
- Rozjímejte o chvalozpěvu „Svatý, Svatý...“, který se zpívá při mši svaté.
- Udělejte si malou pouť do vedlejší farnosti, či na poutní místo, pokud máte nějaké v okolí. Pokud je to možné, můžete jít pěšky a rozjímat o Emauzských učednících.

Závěrečná modlitba

Zůstaň s námi, Pane

Tak jako oni dva učedníci z evangelia tě prosíme: Pane Ježíši, zůstaň s námi! Boží Poutníku, ty znáš naše cesty a naše srdce, nedovol, abychom se stali zajatci večerních stínů. Buď nám oporou, když podléháme únavě, odpusť naše hříchy a ved' naše kroky po cestách dobra. Žehnej dětem, mládeži, seniorům a především nemocným. Žehnej kněžím a zasvěceným osobám. Žehnej celému lidstvu. V eucharistii jsi „lékem nesmrtelnosti“. Vlij nám touhu po plnosti života, která nám pomůže kráčet po této zemi v postoji důvěryplných a radostných poutníků, kteří upírají svůj zrak neustále k cíli života bez konce. Zůstaň s námi, Pane! Zůstaň s námi! Amen. (Jan Pavel II.)

Myšlenka na doma

„Prostřednictvím eucharistické oběti se spojujeme již nyní s nebeskou liturgií a předjímáme věčný život, kdy Bůh bude všechno ve všem.“ (KKC, čl. 1326)

Květen 2015

Kde jsi můj Ježíši (Kancionál č. 727)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

- V jakých situacích cítím Ježíšovu blízkost?
- Jakým způsobem se snažím s Ježíšem budovat přátelský vztah?
- Tíží mě někdy výčitky svědomí? Jakým způsobem s nimi nakládám?
- Mám nějakou zkušenost s nemocí? Co mi v ní pomáhá a posiluje mě?
- Jakou mám zkušenost s přijetím svátosti pomazání nemocných? Vnímám, že ve mně nějak působí?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

- Přečtěte si žalm 71 - o naději ve stáří.
- Každý den si všimněte něčeho krásného a dobrého, co vás obklopuje a vzpomeňte si na to, že původcem všeho krásného a dobrého je Bůh.
- Setkejme se s lidmi, kteří jsou nám blízcí a s nimiž jsme se už dlouho neviděli.
- Navštivme někoho, kdo je nemocný a něco pro něj udělejme.

Závěrečná modlitba

Modlitba Newmana John Henryho

Provázej mne, vlídné Světlo, tmou, která mne svírá - ty mne provázej!
Noc temná je, domov vzdálený, však ty mne provázej!
Veď mé kroky, já neprosím, abych viděl do dálav - osviť však první krok.
Dřív nebylo to, dřív neprosil jsem tě o doprovod.
Rád měl jsem v rukou své volby a cest svých běh.
Avšak nyní – ty mne provázej.
Rád měl jsem oslnivé dny, však se strachem vládla jim pýcha - ta léta jsou pryč.
Tvá moc již dlouho mi žehná a vím, že stále mne provází přes mé pustiny, močály,
řeky i útesy, až dokud noc nepomine.
Než k ránu spatřím úsměv andělů, které jsem kdysi miloval a na chvíli ztratil.

Myšlenka na doma

„Přijímáním vzrůstá naše spojení s Kristem. Přijímat tělo Páně při přijímání přináší jako hlavní plod důvěrné spojení s Ježíšem Kristem.“ (KKC, čl. 1391)

Červen 2015

Ó Jezu, Hoste nebeský (Kancionál č. 790)

Úvodní modlitba

Pane Ježíši, scházíme se, abychom společně rozjímali o Tobě přítomném v Eucharistii.

Stal ses naším pokrmem, aby každý z nás mohl být s Tebou skrze Eucharistii spojen tím nejužším poutem. V proměněném chlebu a víně se nás dotýkáš a vstupuješ do našich životů jedinečným způsobem. Děkujeme Ti, že se s Tebou můžeme přijímáním Tvého Těla a Krve sjednocovat. Prosíme Tě, přijď do našeho společenství se svým svatým Duchem a pomoz nám ještě lépe pochopit, co jsi nám ve svátosti oltářní zanechal. Amen.

Diskuze nad tématem

Jakými způsoby hledám Boží vůli a světlo pro svůj život?

Jak chápu to, že je mé tělo „chrámem Božím“?

Jaké mám od Boha dary? Čím mě obdaroval?

Tipy, jak uvést řečené do praxe

Učme se každý den trpělivě snášet své nedostatky a neodsuzujme se, když uděláme něco špatně.

Udělejme si procházku do přírody, všímejme si více Božího stvoření a vzdejme mu za něj chválu.

Všímejme si toho, co se nám podařilo a smýšlejme o sobě pozitivně.

Závěrečná modlitba

Modlitba Bl. Alžběty od Nejsvětější Trojice

„Můj Bože, Trojice, jíž se klaním, pomoz mi zcela zapomenout na sebe, abych se mohla usídlit v tobě, nehybná a pokojná, jako by už má duše byla ve věčnosti. Kéž nic neporuší můj mír a nezpůsobí, že bych vyšla z tebe, ó můj Neproměnný, ať mě naopak každá minuta unáší dál do hloubky tvého tajemství. Upokoj mou duši, učiň si z ní své nebe, svůj milovaný příbytek a místo svého odpočinku. Kéž tě tam nikdy nenechám samotného, ale kéž jsem v tobě celá, zcela bdělá ve víře, celá v klanění, úplně oddaná tvému tvůrčímu působení. ...

Ó věčné Slovo, Slovo mého Boha, chci strávit svůj život nasloucháním Tobě... Skryj se ve mně, abych se já skryla v tobě v očekávání, že ve tvém světle zahlédnu tvou propastnou velikost...."

Myšlenka na doma

„Eucharistie je obětí chvály, kterou církev zpívá slávu Bohu jménem celého stvoření. Taková oběť chvály je možná jedině skrze Krista: on spojuje věřící se svou osobou, se svou chválou a se svou prosbou, takže oběť chvály Otci je přinášena skrze Krista a s ním, aby byla přijata v něm.“(KKC, čl. 1361)

Vydalo:
Centrum pro rodinný život
Biskupské nám. 2
779 00 Olomouc
www.rodinnyzivot.cz
rodina@arcibol.cz
Olomouc 2014
Neprodejné.